DARBININKAS

AMERIKOS LIETUVIŲ R. K. ŠV. JUOZAPO DARBININKŲ SĄJUNGOS ORGANAS

EINA NUO 1915 METŲ | SOUTH BOSTON, MASS. GRUODŽIO - DECEMBER 23 D., 1928 M., Nr. 97 | KAINA 5 CENTAI

SVEIKI, SULAUKĘ KRISTAUS GIMIMO ŠVENČIŲ

KALĖDOS

Senovės šaukė pranašai,
Tie Dievo paslapčių skelbėjai:
"Nukriskite rasos lašai,
Išduokie, žeme, Atpirkėją!

Štai iš Panos užgims tasai,
Kurio mes laukėm ilgą laiką,
Vadinsis Mesijas Jisai
Ir neš pasauliui meilę, taiką."

Galop įvyko pranašystė:
Pagimdė Viešpatį Pana
Ir vystykluose jį suvystė, —
Linksma pasauliui naujiena!

Dangus nudžiugo. Štai pragydo
Galingi chorai angelų,
Ir nelaimingoj žemėj žydų
Prasidėj' išganymas sielų.

Laimingos pirmosios Kalėdos!
Bet kaip gi maža ten žmonių!
Pas Kūdikėlio klaupia pėdas
Vos tik būrelis piemenų.

Pasaulis miega. Jis nežino
Kokias gyvybės dovanas
Jam Kūdikėlis pagamino,
Kokia jam laimė artinas!

Jau daugelis praslinko metų
Nuo įvykio to įstabaus,
Su visa kuom jau apsiprato
Praktinga prigimtis žmogaus,

Bet ta linksma Kalėdų Šventė
Mums visados nauja, brangi,
Žmogus pamiršta ką jis kentė,
Nes Išganytojas arti.

Ir stebūklingas meilės žodis
Paliečia mūs visų sielas:
Nė vienas pikt's nepasirodys
Per tas Kalėdų iškilmes.

Visi linksmi, viens kitą myli
Ir teikia glėbį dovanų,
Ir širdys meilėje sušilę
Perpilnos prakilnių jausmų.

Parodyk, broli, linksmą veidą
Ir sveikink Kristų iš širdies,
Ir atsiliepk į meilės aidą,
Kurį tau siunč' iš prakartės.

Su noru nešk Jo šventą jungą
Sunkumuose gyvenimo,
Pamink, kad niekad' tas nežlunga,
Kurį daboja ger's Piemuo.

Jis mūsų kelias ir gyvybė
Ir švyturys tamsioj nakty,
Gi mes tikra Jo nuosavybė,
Krauju brangiausiu atpirkti.

Kalėdos dangų atidarė,
Tamsybių baisumus nuvarė,
Jose kiekvienas geros valios
Yra sūnus Dangaus Karaliaus.

Kalėdos duoda mums ramybės,
Iš atšalimo mus išklibįs,
Dėl jų išnyksta senos bėdos:
Valio! jūs Šventosios Kalėdos!

J. K.

Jis yra Tiesa, Kelias ir Gyvenimas.

MINTYS KALĖDŲ RYTĄ

Brėkšta Kalėdų aušra.

Skamba varpai.

Iškilmingai gaudžia vargonai.

Melsvai švinta Kalėdų aušra...

* * *

Pasaulis platus, erdvus pasaulis.

Kiek jame turto, energijos, gyvybės.

Pasaulis didžiuojas technikos stebūklais.

Pasaulio smegenys mėgina spręsti amžinybės problemas.

Jis nuobodžiauja, ilgisi...

Klosto sparnus skrįsti į begalines erdves.

* * *

Platus pasaulis.

Kiek jame vargo, skurdo, skausmo.

Kiek liūdėsio, ašarų, ilgėsio.

Neteisybės, skriaudų, neapykantos ir keršto.

Pasaulis platus. Apsuptas rūkais. Čia pat siaučia vėtros, žaibuoja, griaudžia.

Permaža mėlynojo dangaus, šykščiai saulės, šykščiai pragiedrulių, šilumos.

Kalėdų šventas rytas.

Susikaupk, žmogau!—atėjo ne šio pasaulio įkvėpimo valandėlė.

Spaudė skausmas ikišiol tavo širdį. Skurdas lydėjo tavo žingsnius. Maža patyrei džiaugsmo, sunkūs buvo keliai tavo gyvenimo.

Prieš tavo akis už skaidrių langų žiba auksas, šilkas, prabanga...

Pinigai, kapitalai, pasisekimas, garbė...

Skęstančios elektros šviesoje spalvuotos salės. Džazbandas, šiurpulingi, keisti kūno trukčiojimai. Grimasingos šypsenos.

Mūsų amžiaus pasaulio veidas.

Susikaupk!

Persikelk akmenuoton Judėjon.

Po dešinei ant neskardžios kalvos plokščiastogis miestas. Po kairei uoluoti, šiurkščia žole apžėlę laukai.

Šviesa, nematyta vidunakti.

Dangaus dvasių garbės kilnybių giesmės.

Būrelis tų Betliejaus tyrumų piemenėlių. Bailiai stebisi dangaus galybių ženklais. Štai liepia jiems:—"Skubėkit pasveikinti Pasaulio Išvaduotoją!.."

Piemenėliai... Tai ne tie mažyčiai, silpni mūsų kūdikystės vargdieneliai. Betliejaus piemenėliai: snaudę, stiprūs, daugelis jau žilaplaukiai.

Tas jiems nekliudė būti tikrais piemenėliais.

Kūdikėlio Jėzaus atminties gimimo diena. Tu, kuris patenkintas savo gyvenimu. Netrūksta duonos, turtų, gal net, pertekliaus, prabangos...

Aprūpintas esi, laimingas, negraužia joks sielvartas.

Gal išlėpusi mintis skrajoja elektra spindinčiose salėse, griausmingo juoko ir kūno judėsių šėlstančiuos sūkuriuos...

Susikaupk... Prisimink Betliejaus žiląjį piemenėlį.

Tave, kurį vargas lydėjo per pilkąjį kasdienį gyvenimą. Neturtas, trūkumas, rūpesčiai.

Sveikatos negalės tavo, ir tavo artimųjų ir brangiųjų kančios. Jau gyvenimo kelio įpusėjęs. Tavo pažymiai: pirmosios raukšlės ant veido, po vieną jau spingsi balzgani plaukai.

Gyveni dvidešimtame nuo Kūdikėlio Jėzaus gimimo dienos amžiuje.

Svaigina tavo protą ir valią nelygybės šių dienų pasaulio.

Šiandieną išaušo Kalėdų rytas.

Kilnybe apsiausta Pasaulio skriaudžiamųjų Užtarėjo Gimimo diena.

Būk ir tu šiandien tikras piemenėlis.

Nekliudys tau tavo amžius, žilstanti plaukai, nei patirto vargo gausumas.

Nekalti kūdikystės sapnai, svajonės, ilgesiai, švelni motinos ranka, nekalta šypsena, meilės prisirišimas. Tie visi nekalti kūdikystės, kaip tyros ryto rasos, žibėjimai—tave padarys šią valandėlę tikru, nekaltu piemenėliu.

Laimingas būsi. Išsisklaidys skausmo šešėliai. Užmirši kovos lauką dėl duonos kąsnio. Vėliau toji kova palengvės.

Su pasigailėjimu žiūrėsi ateity pasaulio prabangai. Nemainysi sielos ramybės į aukso piramydes.

Kalėdų šventas rytas. Kūdikėlio Jėzaus gimimo atminimas.

Ramybė pasaulio žmonėms geros valios.

J. K.

Merry Christmas

J. Greičius

KUČIŲ VAKARAS

— Jonuk, kaip aš noriu kisieliaus... Ar dar ilgai nevalgysim?—skundėsi 10 metų Onytė.

— Oho! Papasninkauk! Matai, kad ir tėtis, ir mamytė nuo ryto nevalgę. Tik tau reik,—vyriškai atsakė keleriais metais vyresnysis Jonukas.

— Jonuk, ar eisim gert saldaus vandens? Tu pernai gėrei—nusivesk ir mane, —prašosi Marytė.

— Ir mane,—atsiliepė Onytė.

— Tu pasėdėk dar pas pečių. Ir ji! Merga, maita,—pyko Marytė.

Jonukas šypsojosi.

— Vaikai, ar neisit į lauką, ką čia pas pečių trinatės. Šieno bent atneštumėt kūčioms,—užsibarė mamytė, Šilienė.

— Mamyte, aš tuojau atnešiu,—atsiliepė Jonukas. Visi trys išbėgo.

Temo. Vakaro tyloje girgždėjo, cypė besiskubinančių iš miestelio rogės. Aukštos ir gilios pusnys prieblandoje tirpo—visur lygu, lygu...

Šalo.

— Greičiau, Maryte,—šaukė Jonukas: —Onytę baubas nutvers.

Visi šugarmėjo su šienu į pirkią. Šilienė trūsė virtuvėje. Pašėręs gyvulius atėjo ir Šilius. Pirkioje degė didelė lempa—ją tik iškilmingomis valandomis uždegdavo.

Šilius susimąstęs. Gal būt, jis prisiminė praeitų metų kūčias, prisiminė prieš tai buvusias... Tada džiaugėsi kūčiomis, kaip jo Jonukas.

Dabar...

O kiek kūčių dar pergyvens? Bet ir gyvenimas sunkus: nelaimės, bėdos... Kaip bus—taip, ne kitai kaip ir kitiems.

Vaikai suko apie stalą: dėjo šieną, taisė staltiesę... Šilienė nuošaliai trūsė—rengė kūčias. Mašinoje spragėjo malkos, šokinėjo kibirkštys. Kai ugnis aptilo, puodai užvirė Šilienė atsisėdo ant kalados pas ugnį —karštoje, raudonoje šviesoje sužibo ant jos veido ašaros...

Į pirkią įėjo elgeta.

— Nakvynės noriu.

Šilienė pabraukė rankomis per veidus ir pažiūrėjo į elgetą. Vaikai subėgo pas pečių, susiglaudė, lyg sustingo.

— Kaip? Kūčių vakarą? Dabar visi namuose—negaliu priimt į nakvynę.

— Neturiu namų,—atsiliepė į Šiliaus žodžius.

— Nepriimsiu.

Durys sugirgždėjo. Elgeta išėjo į paslaptingą kūčių nakties tamsą...—jis rengėsi džiaugtis, džiaugtis, kad arti Kalėdos. Aukštas, sulinkęs šešėlis greit pranyko tamsos slėgiančioje tolumoje.

O žvaigždės taip linksmai mirga, taip laimingos...

— Reikėjo priimti į nakvynę—kur dabar dėsis,—po ilgos tylos prabilo Šilienė.

Šilius tylėjo.

Stalas paruoštas. Vaikai džiaugiasi, nekantraudami laukia. Jonukas rimtas, vyriškas. Jis dabar kaž ko susimąstęs, bet, tur būt nė pats nežino ko.

Atėjo ir Šilienė. Visi sustojo apie stalą. Meldėsi.

Pradėjo kūčias. Tėtis, kaip visada, plotkelę sulaužė į šešias dalis, visiems dalino, džiaugės. Šeštoji dalelė liko. Šiliui kaž kas širdį suspaudė, nebeištarė žodžių... "Antanukas..."

— Mamyte, kodel kisielius neaušta? Aš noriu,—juokavo Marytė.

— Reik bėgti tris kartus apie namą, tai atšals.

— Tai, mamyte, tegul Jonuks bėga,— tęsė Marytė:—aš noriu valgyt.

— O kokia poni. O kad taip abudu bėgtuva?

— Tai dar prigertumėta pusnyne—juokėsi Šilienė.

— Aš, mamyte, tai tikrai neprigerčiau, —tvirtino mažoji Onytė.—Jonukas tai gal... Visi juokėsi.

— Onyte,—atsiliepė Šilius: — verčiau mudu eisiva pasiklausyt gyvulių šnekant.

— Ar tai jie šneka taip, kaip aš?

— Žinoma kad taip. Kai klausai, daug ko gali išgirsti. Tik reik žiūrėt, saugotis, kad gyvuliai nepajustų. Tada jie nešneka.

— Tėte, ar ir baltmargė šnekės?

— Šnekės, šnekės,—perkirto Šilienė:— tik tu valgyk, nežiopsok.

— Mamyte, o mudu su Jonuku eisiva saldaus vandens gert,—juokavo Marytė,— visą kibirą bute rasim.

— Ką čia kibirą—visas prūdas bus saldus, visas šulinys,—tvirtino Jonukas.

— Vandens aš visada galiu pasisaldint, —įrodinėjo Onytė.—O mudu su tėte paklausysim, ką karvutės šneka.

Žinoma, viską girdėsim,—patvirtino Šilius.—Vieną sykį aš klausiau, su Antanuku buvova...

— Tėte, o kur dabar Antanukas?—susirūpino Marytė.

— Palauk, duok papasakot. Tada mudu gerai pasislėpėva į šiaudus ir laukėva, kada čia pradės šnekėti. Buvo ir gaidys. kelis kartus giedojęs, o kaip nešneka, taip nešneka. Manėva eit palikę. Ogi štai ir pradeda.

— O ką jie šnekėjo?—pasiskubino Onytė.

— Ką šnekės—tarėsi, kaip jie per žiemą išmis. Sako, su pašaru būsią blogai—mažai jo esą. O žalukė, kur pernai pardavėm, sako, kad trys iš jų krisią, tai kitiems pašaro užteksią. Tik Antanukas neiškentęs paklausė: "Kurie kris?" Tai daugiau karvės nė nešnekėjo.

— Tai kam Antanukas klausė? Būt jos daug 'ko papasakojusios,—tvirtino Onytė.

Vaikai džiaugėsi, šnekėjosi. Šilius nutilo; pažvelgė į Šilienę—jos akyse spindėjo kaip krištolai ašaros. Jis suprato. Abu slėgė tas pats nusiminimas: "Antanuks..."

— Jonuk, kada Antanuks pareis?—įdomavosi Onytė.

Visi nutilo, visus kaž kas slėgė. Jie nedrįso apie tai kalbėt.

— Kažin kur mūsų Antanukas valgo kūčias... Taip buvo gera, kai jis buvo namie. O dabar kažin kur...

— Su kuo sutapsi, tokiu pats patapsi, —atsakė Šilius.—Sakiau, kad su tais valkatoms nesusidėtų—jie gero neišmokys. Dabar svetimus šunis lodina ir dar kur...

Vaikai tylėjo, klausėsi. Jonukas suprato...

— Ir kam to elgetos neleidai į nakvynę? —išmetinėjo Šilienė.—Gal ir Antanukas taip vargsta. Kai Antanuko nėra, tai kiekvieno užklydusio žmogaus, ar būt elgėta, ar kitoks—man gaila... Tu žinai.

Ji tyliai verkė.

— Jums visko gaila... kad ir pačios nieko neturėtumėt.

"Antanukas"—jis visų širdis dabar pavergė, Antanuko jų tarpe nebuvo...

— Mamyte, o kur tas elgeta? Lauke tamsu, šala...—susirūpino Onytė.

* * *

Vakaras tęsėsi. Šilių šeimoje švystelėdavo tai šviesesnė valandėlė, tai vėl aptemdindavo nusiminimas.

Kūčios baigėsi.

— Mamyte, mūs Marytė pirmutinė mirs —ji pirmutinė pavalgė,—tvirtino Jonukas. Ot, aš tai gyvensiu. Matyt, man ir gyvenimas teks.

— Na tik jau, gudragalvi, neplepėk. Onytė jauniausia—jai sodybos teks,—spyrėsi Marytė.

Išmušė 10.

Pirkioj taip jauku, ramu. Visi susėdo prie pečiaus. Jų tarpe buvo viena dvasia, tik ji buvo ne visa. Šilių šeima dabar jautėsi laiminga. Ji jautė šventę nors kartą metuose.

Šilius dabar pirmą kartą po to, kai apsivedė, jautė širdyje lyg meilę, lyg ilgesį. Jis jautė, kad šeima be jo negal gyvent, o jis be šeimos. Šilius jautė, kad ši šventė—nepaprasta šventė ir bendra nelaimė—netekimas sūnaus, juodu su žmona dar labiau suartino į vieną židinį, į bendrą, šiltą gyvenimą.

Lauke pūga siaučia...

Už laugo ūžia, vaitoja vėjas. Skverbdamasis pro mažiausius plyšelius, jis dainuoja liūdną, melancholingą dainą. Langinės baldosi. Sniegas tai vaikščioja po laukus neribotais stulpais, tai mėtosi į visas puses, blaškosi lyg mirties agonijoj, ieško ramaus kampelio.

Šilių pirkioj taip ramu, jauku. Jų visų širdyse šventė, Kalėdos.

— Tėte, važiuosim rytoj į bažnytėlę?

— Važiuosim, Marytė, važiuosim. Pasveikinsim mažytį Kristų... Jis ateis pas mus į svečius.

* * *

Kalėdos, Kalėdos...

Rytas tykus, kaip ežero vanduo, saulėta, be vėjo diena. Kieme ir apie trobas tūkstančiai didesnių ir mažesnių įvairių piramidų, duobių.

Saulutė šypsosi: ji pergalėjo nakties pūgą, ji duoda žmonėms gražias, gražias Kalėdas.

Laukuos šalčio bučiuojamas, lengvai išsitiesęs baltas, baltutis sniegas; ryto saulėje mirga, kaip kilimas sidabru siuvinėtas. Širdyje taip šilta, taip šviesu, džiaugsminga...

Šiliai po trobas ruošėsi.

— Tėte,—skubino atbėgus Onytė:—gale klojimo žmogus sniege guli. Taip išsigandau.

— Žmogus?

Per Šiliaus kūną perėjo šiurpuliai. Jis nenorėjo tikėt, bet drauge jautė, kad žmogus ten yra. "Žmogus sniege?" lyg žaibas trykštelėjo kelis kartus jo galvoje mintis. "Tai jis," kaž kas prisispyręs jam tvirtino.

Atėjo Šilius, atbėgo vaikai.

— Amžiną atilsį... Vargšas sušąlo...

— Tėte, kodėl jis sušąlo—įdomavosi Onytė.

"Tai jis... Nakvynės... Mano žmona..." Jei būtų trenkęs perkūnas, Šilius nebūtų buvęs tiek sukrėstas.

Švelniais jausmais apėmė pasaulį Kalėdos, tiek daug skaisčių, širdyje ūgdytų valandėlių jos žadėjo.

"Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė geros valios žmonėms.—liejo bažnytėlės varpai krištolinį gandą.

Šilius tik pirkioje atsipeikėjo. Jis suprato žmoną...

— Tiesą sakė Onytė; kiekvienas žmogus yra artimas, savas... Dievo, kaip aš galėjau taip padaryt?..

Pirmą syk prisnigo sniego. Jurgutis pradėjo laukti Kalėdų, ir "Laimės Kalendoriuje" kasdien pieštuku rašė "varneles," kad tikrai žinotų Kalėdų dieną.

Štai, jau ir Kūčių diena! Tą dieną Jurgutis ypač stengėsi padėti ruoštis namiškiams.

Bežiūrint atėjo ir vakaras. Sutemo. Visi, grįžę iš pirties, susėdo už stalo ir įprastu gražiu būdu pakūčiavojo.

Jurgutis atsigulė ir tuojau užmigo ir pradėjo sapnuoti. Rodos, jis gano šile bandą. Gyvulius varinėja skraidydamas, nors sparnų ir neturi. Saulutė taip meiliai šypsosi, šildo, aplinkui gamta tokia graži, o paukšteliai tik gieda, gieda.

Jurgutis nori pritarti paukšteliams, bet jam nesiseka: o giedoti taip norisi, taip norisi!..

Štai, atlėkė mažutis pilkas paukštelis ir nutūpęs jam ant peties švelnučiu balseliu, prabilo: "Jurguti, žinau aš, kad, tu nori su mumis giedoti, bet..."

— "Kas bet?" — nustebęs paklausė Jurgutis ir savo meiliomis akelėmis pažiūrėjo į paukštelį.

— "Tu nesi paukštelis!" ir mirksėdamas akutėmis sakė toliau: — "Skriskim į mano lizdelį, aš tau išaiškinsiu tą paslaptį!" — Jie abu pasikėlė į ąžuolo šaką, kur Jurgutis pamatė lizdelį ir du mažus paukštyčius. Jurgutis sėdi ant šakos ir džiaugiasi, kad gali skraidyti.

— "Na, dabar aš tau pasakysiu, kodel tu negali su mumis giedoti..." — prakalbėjo vėl pilkas paukštelis. — "Tu esi žmogus. Jūsų, žmonių, giminė yra pikta. Jūs, nors gyvenate gerai, bet vis murmate prieš Dievulį, kad bloga yra gyventi, kad reikia sunkiai dirbti ir tt. Jūs turite rankas ir viską sau pasidirbate; turite rūbus, kurie apsaugo nuo šalčio; turite namus, kurie jus slepia nuo audrų ir lietų, o be to, esate sotūs visada, nes jūs pasigaminate maisto visiems metams. Jūsų giminė išrado alkolį, kuriuo svaiginate savo protą, jūs pykstatės ir mušatės... Turėdami tiek Dievo dovanų, nemokate jų naudoti ir dar barnius keliate... Argi galite tad jūs susilyginti su mumis, vargingais paukšteliais, kurie nieko daugiau neturi kaip tik savo plunksnas, kurias ir vėjas perpučia ir vanduo permerkia. Taigi, jei mes, taip vargdami mokame Dievulį garbinti ir gražiai giedoti, tai jūs turėtumėt būti Jam daug dėkingesni.

Bet... gal tik vargai ir kančios išmoko Dievą pažinti ir jo garbei gyventi?.."

Čia paukštelis palenkė galvutę, iš jo akučių nubiro dvi didelės ašaros, kurios susilaikę ant ąžuolo lapo, prieš saulutę žėrėjo kaip brangiausi deimantai... Po to jis vėl pakėlė aukštyn galvutę ir užgiedojo dar gražesnę giesmę, kurios besiklausydamas Jurgutis užsimerkė ir jo siela pasinėrė meilės ir šviesybės jausmo sapne. Jis pabudo, pramerkęs akis nenorėjo tikėti, kad lauke žiema, šalta, bet pažvelgęs į langą, kur aušo diena ir pamatęs baltą stalą su pastatytu ant jo kryželiu atsiminė, kad jau Kalėdos, — Meilės, Ramybės ir Teisybės Valdovo gimimo diena!..

Stp. Lipnickas

Merry Christmas

Tikybos Kampelis

K. K. U.

Kas yra mėginęs pasitaisyti iš blogų įpročių, tas žino, kaip tai sunku. Žmogus, rodos, ir žinai, kad taip nedera daryti, ir pasmerki tą blogą įprotį kituose ir savyje, žodžiu, teorijoj viskas kuogeriausia, bet kuomet prieina prie praktikos, prie paties proceso pasitaisymo, tuoj viskas pakitėja: rodos kas rankas ima ir suriša, ir sunku, ir, kas aršiausia, visai nenori pasitaisyti. Bet pasitaisyti reikia. Jau ir gyvenimas eina senyn, pajėgos ir energija mažėja, o ydos ir silpnybės kaip tik stiprėja. Žmogus žinai, kad vis artinasi laikas, kuomet reiks išduot apyskaitą prieš teisingą ir visažinantį Teisėją; to laiko kasdieną vis mažiau, bet kažkoks letargiškas miegas suvaržo valią ir nė mirties, nė teismo pavojus negali žmogaus išjudinti. Kas gi tad daryti? Ar palikti tą dvasios ligonį tokioj desperatingoj padėty?

Anaiptol. Reikia jis išjudinti iš to letargo per gerą išpažintį. Sena pasaka, — pasakysite, — nudilęs, senoviškas įrankis. Gal nudilęs, gal senoviškas, bet pasekmingiausias. Kito jam panašaus nėra, nes—jis Dievo paliktas. Išpažintis, anot Bažnyčios mokslo, tai antrasis krikštas, kurs visiškai apvalo žmogaus padarytąsias nuodėmes. Dievas gali atleisti žmogui nuodėmes, todėl, kad nuodėme tai Dievui prasikaltimas. Jam prasikalsta, Jis ir atleidžia, čia jau nieks negali Dievui tos teisės užginčyti. Tik gali būti klausimas, ar Dievas nori atleisti nuodėmes. Bet ir čia netenka abejoti, kad taip, nes Jis pakankamai tą įrodė. Juk Dievas siuntė savo Vienatinį Sūnų kentėti ir numirti ne iktokiam tikslui, kaip tik tam, kad žmones nuo nuodėmių paliuosuotų.

Taigi Kristaus savanoriška mirtis kaip tik įrodo, kad Dievas su dideliausiu noru atleidžia žmogui nuodėmes, jei tik žmogus to pageidauja. Kaip svarbu Dievo akyse atleisti nuodėmes, tai matosi iš to, kad Kristus, prašomas išgydyti ligonius, pirmiausia jiems atleisdavo nuodėmes. "Sūnau, atsileidžia tau nuodėmės," taip Jis sakydavo ligoniui, pirmiau negu ligonis tos malonės prašydavo. Ir atleisdavo visokios rūšies nuodėmes. Jo gailiaširdystė neturėjo ribų. Magdalenai atleido nesuskaitomas paleistuvystes, puikybę, tuščią garbę, pasiaukavimą pasauliui, žmonių suviliojimą ir doros pašiepimą. Zakejui atleido neteisingumą, suktybę ir žmonių skriaudas. Latrui dovanojo žmogžudystes ir kitokias piktadarybes. Žodžiu, Dievo atleidimas apima visas nuodėmes sunkias ir lengvas, kokias tik žmogus padaro iš silpnybės, ar iš piktos valios.

To negana. Kristus ne vien tik pats atleisdavo nuodėmes, bet ir Apaštalams tą valdžią paliko. Jis jiems yra pasakęs: "Imkite Šventąją Dvasią. Kieno nuodėmes atleisite, bus jiems atleistos, kieno sulaikysite, bus sulaikytos." Apie šių žodžių aiškumą abejoti netenka. Be reikalo bedievėliai sako, kad išpažintis kunigų prasimanymas. Virš minėtieji Kristaus žodžiai visiškai sumuša jų melagystes.

Išpažintis labai duosnus Sakramentas. Per ją atsileidžia nuodėmės, sugrįžta visi geri darbai, kuriuos žmogus per nuodėmę buvo praradęs; ji sustiprina žmogaus sielą atsispirti prieš pagundas ir ištverti geruose pasiketinimuose; pagaliaus, kaip nuodėmė atskiria mus nuo Dievo, taip išpažintis vėl su Juom sutaiko.

Turint tokį gerą ir naudingą Sakramentą tenka stebėtis, kad nėkurie žmonės taip mažai juom naudojasi.

PRANEŠIMAS L. D. S. CONN. APSKRIČIO KUOPOMS

LDS. Conn. Apskričio metinis suvažiavimas įvyks sausio 6-tą dieną 1929 metuose, Šv. Jurgio parapijos svetainėj, So. Park gt., Bridgeport, Conn. 1 val. po pietų.

Į šį suvažiavimą lai kiekviena kuopa prisiunčia skaitlingą būrį delegatų svarstyti organizacijos reikalus. Prieg tam bus valdybos rinkimas ir kuo daugiau delegatų tuo geriau rinktį ir valdybą.

Jeigu neįstengiat delegatų siųsti į suvažiavimą, tai nors įnešimų prisiųskit raštininkei.

Nepamirškit vietos nė dienos: sausio 6-tą dieną, 1929 metuose, Bridgeport, Conn.

LDS. Conn. Apsk. Rašt.
M. Blažauskaitė
30 Stuart St.,
Maple Hill,
New Britain, Conn.

Puikiausia Kalėdų Dovana

TAI YRA
DĖŽUTĖ BIRUTĖS SALDAINIŲ
TIK KĄ GAUTA IŠ ŠIAULIŲ

Parsiduoda maišytomis ir atskiromis rūšimis. Su persiuntimu viena dėžutė kainuoja tik 75 centus. Imant didesnį skaičių duodame gerą nuolaidą.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖ
306 WEST BROADWAY SOUTH BOSTON, MASS.

M. Gustaitis

KŪČIA IR KALĖDOS

Kūčia ir Kalėdos,
Kalėdos—Kūčia!
Du žodžiai nakčia
Taip pinasi—rėdos,
Tarytum į vieną
Suauge kamieną:
Lyg žvaigždės tos dviese,
Kad gemančiam Kristui
Žemelė nušvistų,
Aukštybių erdvėse
Eilėn suriedėjo.

Kalėdos atėjo!
Šventyklų—bažnyčių
Suskambo varpai,
Seklyčių ir grįčių
Pragydo balsai:
Sveiks Jėzau mažiausias,
Vaikeli brangiausias!

Ir mano krūtinė
Negi akmeninė.
Suvirpo širdis,
Pakilo mintis,
Ir meilės jausmais,
Lyg paukščio sparnais,
Su žvaigždėmis skrieju
Į Šventą Betliejų.
Sveiks Jėzau mieliausias
Berneli brangiausias!

Juoz. Krupas

KALĖDOS

Pamažu krenta švelnus sniegas. Lyg gegužy sodas nukritusiais baltais žiedais, — pasipuošusi žemė. Jauku ir malonu. Žmonės būreliais skuba pasimelsti. Visų linksmi veidai, — patenkinti, nes eina aplankyti To, kurs šiąnakt gimė. Seneliai lazdomis pasiramščiuodami ir vaikesai kepures užvertę skuba. Visi skuba. Bežiūrint prisirinko pilna bažnytėlė žmonių. Tyliai melsdamiesi laukia pamokslo. Sulaukė. Žilais plaukais senelis kunigas pasirodė sakykloje. Grūsdamiesi arčiau sužiūro, o kunigas virpančiu balsu tęsė:

— Jis gimė... — malonia šypsena lūpose mostelėjo ranka į altorių.—Palaimintas, kas Jo pėdomis eis... Verkiantieji linksminsis, beturčiai turtus ras...

Jo žodžiai palietė žmonių širdis. Karšta padėkos malda veržte veržėsi iš lūpų. Tarpe kitų klausančiųjų prispausta sienos ražančiaus poterėlius pro pirštus leisdama, klausėsi rūpesčių pirm laiko pasendinta Jonienė. Jos akys buvo ašarotos, o širdis atverta maldai. Dar taip nesenai, prisiminė, ir ji buvo jauna ir ji Kalėdų išvakarėse iš prieklėčio nešė malkas, skaičiavo šmotelius. Klausėsi, iš kurios šalies šunės loja, nes tikėjo, kad iš tos pusės atvažiuos bernelis piršliuosna. Taip ir tada tokį pat pamokslą bažnyčioje girdėjo. Jai dar visai atmenamos Kalėdos, kada malkų šmoteliai buvo poromis. Teisybė tą metą apsivedė, bet tas karas visa sunaikino. Vyras ten kur Karpatuose žuvo, o ji liko našlė su pulkeliu vaikų vargų vargti.

Skepeton galvą susukusi nė nepastebėjo, kaip bažnytėlė tuštėjo. Ji paskutinė parlingavo namo. Vaikai pamatę pareinančią iš tolo tiesė rankutes ir pasitikdami šaukė:

— Mama, mamute, Kalėdos!.. Kalėdos!..

— Kalėdos, vaikeliai, Kalėdos!.. — kišdama rožančių kišeniun pritarė. Iš lėto nusirengė išeiginius, papasakojo, ką girdėjusi ir prie šilto krosnies atsisėdo.

— Ko, tu mama, vis nuliūdusi? — paklausė vyresnysis: — juk aš nuo pereitų Kalėdų jau daug paaugau. Tuojau būsiu vyras ir duonos uždirbsiu. Bus linksma, mama, teisybė! —

— Teisybė, sūneli, teisybė!.. — linguodama galva pritarė.

Mažesnieji trindamiesi kelių akutes išvertęs prašyte prašė:

— Mama, papasakok mums ką nors apie Kalėdas! Papasakok! — iš karto gynėsi, kad nieko nežinanti, bet negalėdama vaikų noro tuo nuslopinti pasitaisiusi tarė:

— Gerai, jeigu visuomet manęs klausysit, — papasakosiu. —

Vaikai rankutėmis plodami ir šokinėdami iš džiaugsmo prižadėjo visuomet klausyti. Motina pradėjo:

— Kažkada gyveno du broliu. Vyresnysis apgaulės būdu nuskriausdamas jaunesnį paveldėjo visą tėvų palikimą ir buvo turtingas, o antras vargšas. Nieko daugiau be maldos knygų ir rožančiaus jis neturėjo. Dirbo žmogelis ir meldėsi. O turtingasis lėbavo ir gėrė. Ir taip jie praleido daugelį Kalėdų. Bet, štai, kas kartą atsitiko. Neturtingasis, grįždamas Kalėdų naktį iš bažnyčios, sutiko kažkokį seneli. Pasisveikino ir sustojo pakalbėti. Bekalbant senelis padarė jam ant kaktos kryžiaus ženklą ir liepė visas savo gyvenime Kalėdas taip, kaip šiandien, melstis. —

Vaikai kaip katinai vienas į antrą žvilgt, žvilgt ir nusijuokė.

— Mama, tai mes, žinome, koks ten senelis buvo! Tai Kalėdų diedukas: Teisybė, mama! — nekantraudami klausė:

— Ne, vaikeliai, tai buvo pats Dievas atėjęs pasižiūrėti, kaip šventas Kalėdas sutinka žmonės. —

— Pats Dievas?.. — atsidusdami pasižiūrėjo viens į kitą vaikai. — Pasakok, mama, kaip toliau. Pasakok! —

— Vargšas prižadėjo. Einant namo jau jis pajuto savyje kažkokią jėgą, linksmumą. Parėjo. Žiūri, gerų žmonių prinešta vargšui visokių šventėms dovanų, o jo vaikai, šokinėdami apie papuoštą Kalėdų eglutę, juokėsi. Linksma pasidarė žmogeliui ir jis kartu pradėjo juoktis. Po to viskas jam gerai sekėsi.

Turtingasis tą patį rytą grįždamas iš kažkokio restorano apvirto ir nusilaužė koją. Daug kainojo, ilgai gulėjo ligoninėse ir dabar su kriukiais vaikščioja. Visa, ką tik turėjo, išpardavė, bet sveikatos nesugrąžino. Dievas jį nubaudė. —

Tai matot, vaikeliai, reikia neskriausti vienam kito, nesipykti, o per šventas Kalėdas prieš gimusį Vaikelį prižadėti dorai ir meilėje gyventi. —

Vaikai nuleidę galvutes klausėsi. Staiga vienas į kitą šypt, šypt ir rankutėmis susikibo. Glamonėjosi, bučiavosi ir prisižadėjo daugiau niekuomet nesipykti.

— Būtų gėra, kad suauge žmonės šventas Kalėdas panašiai sutiktų, — džiaugdamosi vaikų elgesiu prataria Jonienė.

Besišnekučiuojant atsivėrė durys ir įėjo kaimynės Kalėdomis nešinos. Atrišo, apžiūrėjo ir pamažu susėdo prie kvepiančiu šienu apkloto stalo. Vaikai linksmi čiauškėjo. Pasidarė linksma ir Jonienei ir nors ant veido dar žvilgėjo nenudžiūvusios ašaros, bet širdyje jautė Kalėdas.

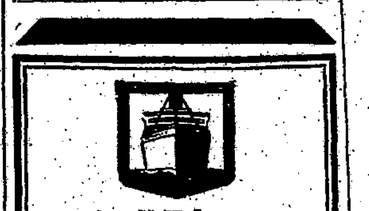
IŠ IR Į
LIETUVĄ
PER HAMBURGĄ
Ant musų populiarių laivų
NEW YORK, ALBERT BALLIN, HAMBURG, DEUTSCHLAND, RESOLUTE, RELIANCE, CLEVELAND, WESTFALIA, THURINGIA
Nepalyginamas švarumas ir paturnavimas visose klesose
203 Iš New York į Kauną ir atgal (Pridėjus S. V. Jeigu Taksus.) Trečia Klesa.
Pinigus persiunčiam greitai ir žemomis kainomis.
Del sugrįžimo leidimų ir kitų informacijų klauskit pas vietos agentus arba pas
Hamburg-American Line
200 Tremont St., Little Bldg. Boston, Mass.

VĖLIAVOS IR ORGANIZACIJŲ ŽENKLAI

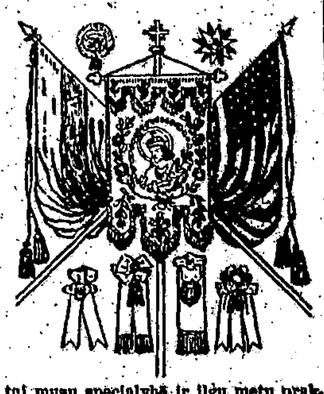

tai musų specialybė ir ilgų metų praktika. Darbas artistiškas. Kainos žemos.
M. A. NORKŪNAS
P. O. Box 91, Lawrence, Mass.

Laiškai iš Prancuzijos

(Tęsinys)

Po sunkių ir skaudžių prancūzų revoliucijos smūgių prancūzų katalikų bažnyčia bent kiek atsigavus ir prisitaikius prie naujų gyvenimo sąlygų, vėl pradėjo rodyti gyvybę ir sėkmingiau siekti savo dieviškų tikslų. Bedievija negalėjo į tai ramiai žiūrėti. Jai rūpėjo pakartoti revoliucijos garsūs darbai ir galutinai Bažnyčią pasmaugti. Susilaukę tinkamų sąlygų, tą savo nešvarų ir savo kraštui labai kenksmingą darbą pradėjo 1901 m. ir užbaigė 1905 m. Pradėjo j. Valdek-Russo, užbaigė Kombas. Pirmasis pravedė įstatymą, kuriuo buvo leidžiama gyventi ir kurtis vienuolijoms tik įstatymo keliu. Praktikoj tai reiškė jas visas uždaryti, nes parlamento sudėtis buvo tokia, iš kurios nebuvo vilties bet kuriai vienuolijai toks leidimas gauti. Visos tačiau buvusios prancūzuos vienuolijos įteikė kaip įstatymo reikalaujamus prašymus suteikti joms leidimą gyventi ir dirbti. Tuo tarpu jau buvo susidariusi Kombo vyriausybė. Jis buvo atviresnis už savo pirmataką ir pasisakė atvirai savo norus, ko nedrįso padaryti pirmasis, bet ko lygiai, tik aplinkiniais keliais, siekė, kaip jo įpėdinys. Prie Kombo visi minėti vienuolijų prašymai parlamento buvo atmesti, žinoma, tuo patim buvo nutraukta jų darbas ir gyvenimas; be to, Bažnyčios turtas iš jų buvo konfiskuotas, neišskiriant net pačių bažnyčių. Kitaip, sakant, buvo įvestas tas klasiškas Bažnyčios nuo valstybės atskyrimas, kurio siekia, neišskiriant ir mūsų socialistų, visa pasaulio bedievija, ir kurio tikras *tikslas ir prasmė yra sugriauti ir išnaikinti katalikų Bažnyčią.* Tam giliai neteisingam ir žvėriškam įstatymui katalikai priešinosi. Bet pasipriešinimas buvo silpnas. Silpnas buvo pirmiausia dėl to, kad netinkamai įvertino politikos reikšmę ir ją buvo užleidę bedieviams, o antra tas nelemtasai jau mano minėtas susiskaldymas, vienybės neturėjimas. Tų įstatymų rezultate štai kas pasirodė: ligi karo pradžios visoj Prancūzijoj buvo uždaryta virš 19 tūkstančių įvairių rūšių ir laipsnių katalikiškų mokyklų ir apie 8 tūkstančiai įvairių katalikiškų ir ekonomiškų draugijų; beveik visi vienuolynai išvaryti iš prancūzų žemės, ar uždaryti. Jei kai kurie ir pasiliko, tai tik tam, kad čia išmirtų, ir tai neturėdamos juridinio gyvenimo pamato. Pradėta likviduoti ir pardavinėti konfiskuotasai Bažnyčios turtas. Bet Bažnyčios naikinimo darbo pasėkos pačius bedievius išgąsdino. Gautųjų už minėtojo turto pardavimą pinigų didžiuma nepasiekė valstybės iždo: žymi jų dalis teko linksmoms įstaigoms ir patiems likvidatoriams. Kultūros darbas krašto viduj sustojo. Smarkiai nukentėjo ir prancūzų įtakos lėtimas užsieniuose. Pavyzdžiu, "Krikščioniškos mokyklos broliai" (L'Institut missionaire des Freres des ecoles chretiens) tik vienuose artimuose rytuose turėjo 275 mokymo įstaigų su 85 tūkstančiais moksleivių.

(Bus daugiau)

IŠ IR IŠ
LIETUVOS
Per BREMENĄ
Didžiausiu ir Greičiausiu Vokiečių Garlaiviu
COLUMBUS
arba kitais šios linijos laivais
Tik 8 dienos vandeniu
Puikus 3-čios klesos kambariai—tik miegamieji
Pas bile vietinį agentą arba
65 STATE ST., BOSTON
NORTH GERMAN
LLOYD

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every TUESDAY and FRIDAY

by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:		PRENUMERATOS KAINA:	
Domestic yearly	$4.50	Amerikoje metams	$4.50
Foreign yearly	$5.50	Užsieny metams	$5.50
Domestic once per week yearly	$2.50	Vieną kart savaitėje metams	$2.50
Foreign once per week yearly	$3.00	Užsieny vieną kart savaitėje met.	$3.00

"DARBININKAS"

366 West Broadway South Boston, Mass.

Telephone South Boston 0620

"Kurio Jūs Nepažįstate"

Gimė Kristus. Bet kas Jį pažino?

Kunigai ir Rašto mokytieji žinojo *apie Jį* bet nepažino *Jo;* žinojo, iš kokios giminės ir šeimos Jis gims; žinojo, kur ir kuomet Jis turėjo gimti. Bet, kuomet Jis gimė, jie Jo neieškojo, nes Jo nepažino. Pažino ir pagarbino Jį ne mokytieji, ne pasaulio galiūnai, bet tamsūs prasčiokai—Betliejaus apylinkės piemenys.

Ortodoksai—ištikimieji—žinojo visas pranašystes apie Jį, bet, Jam gimus, Jį pagarbino ne jie, tiktai pagonių išminčiai, kuriuos mes vadiname trimis karaliais.

Užaugo Kristus. Išėjo žmonių mokyti meilės. Bet ir tuomet Jonas dar galėjo pasakyti pariziejam: "Jūsų tarpe stovi tas, kurio jūs nepažįstate."

Skelbė Kristus prakilniausį mokslą, kokio žmonės nebuvo girdėję, darė didžiausius stebūklus, mokino žmones mylėti, bet žmonės Jo nepažino. Ir ne tik kad nepažino, bet nekentė Jį ir prikalė Jį prie kryžiaus.

Pažino Jį tik mažas būrelis: prasčiokų žvejų, muitininkų, Magdalenų... ir atidavė Jam savo širdis. Pažino Jį latras.

Laikas bėgo. Žmonės daug sužinojo *apie Kristų,* bet mažai tebuvo, mažai yra tokių, kurie *pažino Kristų,* kurie *nori* pažinti Jį.

Paliko Kristus savo mokslą, savo meilę žmonėms ir Pats su jais pasiliko iki amžių pabaigos. Del Jo mokslo jie karštai ginčijosi. Besiginčydami, nekentė vieni kitų, žudė kits kitą, kad tuo būdu įrodžius jog Kristus yra "toks, kaip aš." Nedaug buvo ir yra tų, kurie savo idealais, savo gyvenimu, savo darbais sako: ne Kristus turi būti toks, kaip aš, bet aš privalau būti toks kaip Kristus; kurie nesikesina perdirbti Kristų ant savo kurpalio; kurie deda pastangų perdirbti savę sulyg Kristaus įsakymų ir patarimų, einant Jo pavyzdžiu.

Daug, daug pasauly tokių, kurie pažįsta žodžius, sakinius ir net raides apie Kristų, bet Jo dvasia, Jo meilė jiems yra svetima. Lenkia jie savo nugaras prieš Jo altorius, bet nė nemano atiduoti Jam savo širdį. Aptvėrę savo širdis negyvų ortodoksijos žodžių ir raidžių tvora, jie rūpestingai augina jose puikybės, neapykantos ir savymeilės rauges ir su pasididžiavimu sako: Kristau! aš esu tikras Tavo sekėjas! aš nesu toks, kaip tie "muitininkai," "Magdalenos," "latrai!"

Ir sau gieda himnus, ant kitų gi meta prakeikimus tie Kristaus meilės "garadų" garbintojai, kurie nepažįsta nė Kristaus meilės, nė Jo Paties.

Taip lengva "prisirišti" prie "garadų" ir mylėti—savę.

* * *

Gimė Kristus ir atnešė į pasaulį ženklą, kuriam pasaulis priešinasi—atnešė meilę. Ir pasaulis priešinasi. Žmonės nori savę mylėti už vis labiau. Jie mano, kad didžiausia laimė savymeilėje. Mylėk save, įtik sau, patenkink savo troškimus ir pageidimus—ir būsi laimingas. Kristus atnešė į pasaulį kitokią, geresnę laimę, paremtą ne kova vienų prieš kitus, bet Dievo ir artimo meile. Juk kas, jei ne savymeilė gimdo kovas, karus, nelaimes, labai tankiai ligas? Pasaulis tačiau vis dar tebeina senais savymeilės keliais ir priešinasi Kristaus meilei, bet jos nugalėti negali. Bando eiti vienu savymeilės keliu ir susilaukia nelaimių, persimeta į kitą ir sutinka dar didesnių nelaimių. Pamaži Kristaus atneštoji meilė nugali pasaulį, bet pasaulis nenori prie to prisipažinti ir vadina Kristaus meile—solidarumu prieštarauja jai, bet nepasiduoti jai nepajėgia.

* * *

Nedaug težinojo apie gimsiantį Mesiją, Kristų, prasčiokėliai darbininkai, piemenys, bet, kuomet Jis gimė, jie pirmieji Jį pažino ir pagarbino. Gal dar mažiau buvo apie Jį girdėję pagonys, Rytų išminčiai, bet jų širdys nujautė Jo užgimimą ir jie atėjo pas Jį, atnešė Jam dovanų ir pagarbino Jį. Vėliau Jį pažino ir pamylėjo nusidėjėliai: muitininkai, paleistuvės ir latrai. Nepažino ir pasmerkė Jį mokyti puikupliai, "patriotai" ir revolucijonieriai. Jie Jį prikalė prie kryžiaus.

O kas šiandiena geriausiai Jį pažįsta ir myli? Kas šiandiena žiauriausiai ir veidmainingiausiai Jį smerkia?

Kas? ir kodel?

Kristus ir Darbininkas

Pagoniškas pasaulis težinojo poną ir vergą. Galingas buvo ponu, silpnas — vergu. Žinoma, visi silpnieji negalėjo būti vergais tikroje to žodžio prasmėje, bet, galima sakyti, abelna tendencija, arba kryptis, buvo ta, kad stipresnis stengėsi padaryti silpnesnį priklausomu nuo stipresniojo ir turtingesnio, buvo pasiryžęs jį išnaudoti. Neturėdamas galimybės pasiimti savo naudai visus darbininko darbo vaisius, galingesnysis atimdavo savo naudai bent tų vaisių dalį.

Krikščionių pasauly vergijos šiandien nebėra, nors išnaudojimo dar yra labai daug. Tačiau tarp pagonių laikų ir mūsų dienų išnaudojimo yra tas labai didelis skirtumas, kad pas pagonis silpnesnio darbininko išnaudojimas buvo skaitomas visai naturaliu dalyku, kuomet mūsų laikais net patys išnaudotojai principe smerkia išnaudojimą ir bando visokiais būdais nusikratyti išnaudotojo vardo, bando išnaudojimą pavadinti kokiuo nors gražesniu vardu.

Šiandien eina atkakli darbininkų kova su išnaudojimu ir išnaudotojais. Dabar darbininkas netik kad nesutinka būti vergu, netik kad nesutinka atiduoti visus savo darbo vaisius stipresniam ir turtingesniam, bet pamaži eina prie to, kad net nė dalis jo darbo vaisių netektų išnaudotojui, bet tam kurs dirba. Pirmame amžiuje prieš Kristaus atėjimą Romos vadai prikalė prie kryžių šešius tūkstančius vergų, kurie dalyvavo Spartako maište prieš ponus ir tai tuomet atrodė naturalu. Dabar darbininkai bando sugalvoti tokią tvarką, kurioje nebūtų ponų ir išnaudotojų. Ne visuomet vykusiai prie to eina, bet ieško ir ateis laikas, kuomet toki tvarka bus įvykęs faktas.

Pasakys kas, kad tas progresas įvyko ačiū pakilusiai civilizacijai, kultūrai, mokslui etc. Bet kodėl ta kultūra ir civilizacija nuėjo tokia kryptimi, o ne kitokia? Kodėl krikščioniškos tautos pažengė taip toli pirmyn vietoje sustojus vietoje. Romos kultūra ir civilizacija buvo gana aukšta, bet dasigyveno mirties. Kiniečiai per kelius tūkstančius metų turėjo gana laiko — ir jiems netrūko gabumų — išvystyti kurkas aukštesnę už mūsų kultūrą ir civilizaciją, bet jie tepasiekė tulo kultūros ir civilizacijos laipsnio ir sustojo, surambėjo, sustingo. Budistų, musulmanų ir kitų tikėjimų taurė kaip kiaulė ir persiėdė, o mums vargšams samdininkams tai visiems po keletą litų algos nusuko... užlaikė. Tegul jį velniai grobia, kad aš dėl jo tokioj "šventoj" Kalėdų nakty ir dar tokiame ore turėčiau kur nors važiuot... kad jis nesulauktų...

Sveikas Jėzau Mažiausias

tos išvystė savo kultūras ir civilizacijas iki tulam laipsniui, bet su tuo jų progresas ir pasibaigė. Prasidėjo stagnacija, puvimas. Tik kultūra ir civilizacija paremta Kristaus idealais turi savy amžinos gyvybės ir nesiliaujančio progreso pradų. Užtat, jei mūsų civilizacijoje darbininko padėtis abelnai eina geryn, tai tik ačiū tam, kad ji negali pamiršti Kristaus idealų, nestengia jų nuslopinti, negali nuo jų pabėgti nežiūrint visų Kristaus priešų pastangų. Juk kas gi atnešė į pasaulį tą visiems taip brangią tiesą, kad visi žmonės yra vieno dangiškojo Tėvo vaikai ir todėl lygūs, nežiūrint tautų, luomų, mokslo ir turto skirtingumų? Ta "sėkla," kurią Kristus atnešė į pasaulį, dar pilnai neišaugo; tas Jo "raugas" dar neperraugino mūsų civilizaciją ir kultūrą meilės ir teisingumo raugu, bet prieš tą galybę niekas negalės galų-gale atsilaikyti. Ateis laikai, kuomet nebus ne tik pono ir vergo, bet nebus nė išnaudotojo ir išnaudojamo. Ir tai bus ačiū Kristui.

M. Vaitkus

VILTIES ŽVAIGŽDĖ

Liūdna mums. Sielos dangus apsiblaitęs.
Vargas ir vargas o pamato ratusias.
Audros—nelaimės palaužti jau gresia.
Ligos į grabą grūmoja įmesią.

Priešai apstoję vis taiko įgelti.
Jaučiam visad neapykantos šaltį...
Liūdna mums, Dieve! Sunku beištverti...
Karčią mums patiekei taurę išgerti...

Šiandien kreipiuos į Tave, maloniausis:
Argi tas vargas, tas skausmas neliausis?
Argi taip visą gyvenimą skursim?
Argi šviesesnio ir nesusikursim?

Taip, susikursime! taip, susilauksim!
Ašaras dar nuo blakstienų nubrauksim!
Žiba viltis—tai Kūrėjas geriausis.
Jis panorės—ir nelaimės tad liausis.

Jis panorės, nes Jis geras be galo.
Davė mums širdį, kur laimės privalo...
Laimė mums sykį pripildys krūtinę!
Žiba viltis, ta žvaigždė sidabrinė.

KAS JIEMS PADĖS?

Skaitytojau! nepraleisk neperskaitęs šiame "D-ko" numery telpančio mūsų bendradarbio Filo de Patrujo straipsnio "Lietuvos Kaime, kurį jis mums dabar prisiuntė iš Lietuvos. Iš to straipsnio pamatysi, kaip šiemet gyvena Lietuvoje mažažemiai, bežemiai ir darbininkai tose vietose, kurias ištiko nederlius.

Kas jiems padės?

Skaitytojau! Ką į tai atsako tavo širdis?

F. Virakas

Ramybė Žmonėms Geros Valios

I.

Šalta. Pusto. Speigas... Ant dangaus nei mėnulio, nei žvaigždelių... Pūga pasiukčiodama siaučia, ūžia, staugia, kaukia, švilpia. Šaltis už rankų, už kojų, už akių blakstienų, už ausų, už nosies griebia ir savo ledinuotais, žiauriais pirštais jas negailestingai, be mielaširdystės, be pasigailėjimo, lig raudonumo, lig nugrubimo, lig gėlimo skaudžiausiai gnaibo ir spaudžia.

Kiekvienas gyvas Dievo sutvėrimas tokiame ore slepiasi į trobas, į urvus, į miškų ir girių krūmų tankumynus; vilkas ir tas, ant vieškelio neišėjęs, krūmuose, uodegą pabrukęs dantis kalena ir tuščią pilvą, grobas grobą ryjantį patraukęs ir suspaudęs, gailestingai, žiauriai, gazdinančiai staugia... Ūū... Baisi naktis!.. Klaiku... Žiauriai baisu.

Tikras vagis tokioje naktyje ir ant mirties patalo gulėdamas sakytų: "O tai naktelė—kaip tik vogt," bet šiaip kiti dori ir paprasti piliečiai deda visas pastangas, kad tokioje naktyje būti, jei jau ne prie šiltos krosnies, tai bent troboje po stogu, kur sniegas neužsniega ir vėjas neužpučia.

Nuo Prienų plentu per mišką link Kauno, per gilius sniego pūsnynus, išlėto, palengvėle slenka kokia tai šmėkla-ne-šmėkla, žmogysta-ne-žmogysta, bet ir ne gyvulys, nes eina ant dviejų kojų, nors dažnai perklumpa ir tuomet eina repečkomis arba keturpėsčia, o vėjas aplinkui kaukdamas staugia ir staugia ir jo sūkuriuose baltos sniegnolės būriais sukdamosi tarsi mirties šokį pašėlusiai įsijaudinusios šoka...

* * *

Juozai, Juozeli, klausyk, kelk, kinkyk arklius, važiuok daktaro... matai šeimininkas mirtimi galuojasi... serga.

— Tegul jį perkūnai... per kūčias prisigėrė kaip kiaulė ir persiėdė, o mums vargšams samdininkams tai visiems po keletą litų algos nusuko... užlaikė. Tegul jį velniai grobia, kad aš dėl jo tokioj "šventoj" Kalėdų nakty ir dar tokiame ore turėčiau kur nors važiuot... kad jis nesulauktų...

Juozas apsivertė ant kito šono užsiklojo skrandą ant galvos ir užmigo.

Ona neturėdama ką bedaryti, nubėgo atgal į grinčią kur šeimyninkas lovoje sirgdamas galavosi, raitėsi, vaitodamas dejavo ir visus šventuosius ir prakeiktuosius į pagelbą šaukėsi.

— Ar jau važiuoja?..

— Neklauso. Apsivertė ant kito šono ir miega... dar iškalbinėjo kam iš algos tuos kelis litus išskaitei...

— Tai prikelk pusbernį Laurą.

* * *

Lauras arkliams užkirto po gerą rimbą botagu ir švilpia į Prienus pas gydytoją Miltelaitį.

Gydytoją rado namie ir dar negulusį pasakė kame dalykas, gydytojas skubiai apsirengė įsisėdo į vežimą ir važiuoja net pro ausis švilpia, sniegas aplink tik dūmais rūksta ir kamuoliais pusnynai vartaliodamiesi, kamoliuodamiesi šokinėja ir šalikelėse liekasi.

Pačiame vidury Prienų miško, arkliai ausis suglaudę tik sklyst į šalį—vos neapvertė Lauro rogių su gydytoju ir su Lauru, dyselis-rodyklis atsirėmęs užsikorė ir įstrigo šakose šalykelyje stovinčios storokos pušies. Gerai kad visi padarai bei pakinktai buvo sttiprūs, tai niekas nelūžo ir netrūko.

Iš pušies įstrigusį dyselį išsinarpliodamu išgirdo ant vieškelio pusnies supustytame kalne ką tai suvaitojant. Daktaras tuojaus iš rogių iššoko, ant vieškelio vidurio pusnyje pamatė ir atkasė užpustytą žmogystą, tuojau jį pusberniui padedant įsivertė į roges ir nusivežė kartu su savimi.

* * *

Šeimininkui daktaras bent kiek pagelbėjo. Sumažėjo skausmai, išsivėmė ir suklostytas šiltomis duknomis patale gulėjo, nors matomai būta sunkios ligos, tikros skaudžiosios šiltinės o ne šiaip kokios taip sau ligpalaikės.

Rastoji pusnyje žmogysta, daržinėje sniegais atitrynus ir atgaivinus, įnešta į vidų, ir pasirodė, kad tai Jonienė Pabaldienė, arba kaip ją paprastai vadindavo, Pabaldų Jonienė. Jinai kitkart buvo turtinga ūkininkė, bet likusi našlė įsivėlė su kaimynais į visokias bylas, su visais įsipyko, subiednėjo ir dabar veik elgėtavimo būdu maitinosi ir su vienatine dukrele Ievute skurdą skurdo. Ir su šio ūkio šeimyninku Pabaldienė senai įsipykusi ir senai bylinėjasi...

* * *

— Kad jos man čia tuojaus nė "dūko" ne būtų... tuoj už ausų išmest iš grinčios lauk į kalę... riktelėjo gulėdamas lovoje ligonis-šeimyninkas...

— Bijok Dievo—tarė gydytojas—kaip ga tokį žmogų varyt iš namų, jinai čia turi, m žiausia, pabūt bent šianakt ir rytoj dieną... k atsieis į savę ir bent kiek aprims siautusi pūg Juk jai mirtis kabo ant nosies, nuo peršalim o ir taip jau jinai nervų išsirimo ir džiovos p graužta ir vos gyva...

— Tegul eina sau po šimtą velnių ir v kas... o ne, tai užmušiu tą kalę kaip raudoną angę, kaip iš po kero juodąją gyvatę.

II.

Lauras daktarą nuvežęs į Prienus pargrį Parvežė iš vaistinės vaistų. Nukinkė arkli viską sutvarkė kaip reikiant ir užšėręs arkli atėjo į vidų palei krosnį atsisėdo pasišildyt.

Prie jo priėjusi prisėdo tarnaitė Ona ir j davė likusių nuo kūčių vakarienės silkių sa dama:

— Turbūt nušalai ir gerokai pranalkai be žinėdamas, te biskį užkąst. Beje, o kur tą va šę Jonienę padėjote, ar į Prienus į špitolę vežėte?..

— Kas tau vežš taip toli sušalusį dai

A. L. R. K. P. BLAIVININKŲ CENTRO VALDYBA:
Kun. J. Jakaitis—dvas. vadas; Kun. J. Švagždys—pirm.;
B. Jakutis—1 vice-pirm.; O. Adomaitienė—2 vice-pirm.;
J. Svirskis—sekr., 104 Dorchester St., Worcester, Mass.
O. Sidabrienė—iždin.; Kun. A. Daugis, Blaivybės skyriaus
Redaktorius, 41 Providence Street, Worcester, Mass.

Kun. J. Matusas

Blaivybės Platinimas

Blaivybės draugijas žmonės pradėjo steigti prasidedant naujausiems amžiams, pav., Kristopo ordenas Štyrijoje 1517 metais. Bet sąmoningesnis, gilesnis ir griežtesnis priešalkoholinis veikimas turi pradžią 19 amžiuje. Darbas prasidėjo Amerikoje. Pirmoji sistematinga draugija čia įsikūrė 1803 metais, Saratogoje. Iš čia blaivybės judėjimas pasiekė Angliją ir Skandinaviją Anglijoje, arba tikriau Irlandijoje, visu atsidėjimu ir širdies karščiu prieš girtybę kovojo kapucinas tėvas Theobalo'as Mathew. Jis dirbo Cork'o parapijoje. Pirmą abstinentų draugiją čia jis įsteigė 1838 m. Dirbdamas blaivinimo darbą, jis laikėsi tik krikščionybės dėsnių. Pasisekimas neapsakomas — jo draugijos narių šimtai tūkstančių. Nors Mathew airis ir katalikų kunigas, tačiau nekatalikiška Anglijos valdžia, brangindama jo nuopelnus, paskyrė jam 300 sv. sterlingų metinės pensijos. Šv. Tėvas Grigorius XVI rėmė šį jo kilnųjį darbą ir net nešiojo tėvo Mathew blaivybės draugijos ženklelį. 1851 metais, blaivybės idėja buvo jau platinama bažnytinėmis priemonėmis, t. y., per įvairias bažnytines brolijas. Popiežius Pijus IX tą blaivybės platinimo būdą nuoširdžiai rėmė ir išleido tam tikrą bulą — paraginimą.

"Blaivybės Brolijos" Lietuvoje

Jums, turbūt, girdėtas žodis: "Šventoji Lietuva." Iš tikrųjų, prieš kokius septyniasdešimt metų lietuviai buvo nepaprastai maldingi. Tikėjimas jiems buvo svarbiausias ne tik pasaulio žiūros, bet ir viso gyvenimo dalykas. Tik religinės idėjos galėjo veikti lemiančiu būdu jų dvasią, tik jos galėjo iš šaknų pakeisti jų papročius. Delto ir blaivybė Lietuvoje rėmėsi religija ir Bažnyčia; ji čia paplito bažnytinių blaivybės brolijų pavidalu, su iškilmingais pažadais ir atlaidais. Tai kaip blaivybės brolijos Lietuvoje išdygo? Niekas kitas taip gerai ir tiksliai neatsakys, kaip garsusis Žemaičių vyskupas Motiejus Valančius. Štai jo žodžiai: "Žemaičiai, ant Nemuno gyvenantys, per susiediškus santykius (su suvalkiečiais) gavo žinoti apie tai (suvalkiečių blaivybę) ir be jokio paraginimo visiškai paliovė gėrę arielką. Tai pasergėjęs, uolus Jurbarko klebonas iš ambonos stojo prieš girtuoklystę ir palenkė parapijiečius visiškai išsižadėti arielkos. Visi V. Dievui prižadėjo daugiau nebegerti; klebonas gi nuėjo pas altorių, atgiedojo Te Deum ir apšlakstė žmones šventu vandeniu. Tai atsitiko 1858 m. dienoje į dangų ėmimo Švenčiausios Panos. Ant atlaidų buvo Gaurės klebonas kun. Janutavičius ir Skirsnemunės klebonas Baracevičius; tuos kun. Kervelis prilenkė išsižadėti arielkos ir paėmė žodį, jog apskelbs blaivybę savo parapijose. Ir tikrai, jie sugrįžę namo, pašaukė žmones prie blaivybės. Blaivybė todel buvo suveržta trijose parapijose. Štai vyskupas Valančiauskis, grįždamas iš Kauno, Monarchai išvažiavus, užvažiavo į Skirsnemunę ir Jurbarką ir, radęs susirinkusius žmones, padėkavojo jiems už blaivybę, prakalboje garbino tą pasielgimą, prašė Dievo ištvermės ir išreiškė savo geidavimą, idant ir susiedijos parapijos sektų Jurbarko pavyzdžiu. Eržvilko klebonui kun. Racevičiui liepė apskelbti blaivybę; Tauragėje gi patsai ap-

(Tąsa ant j-to pusl.)

Filo de Patrujo

Lietuvos Kaime

Atėjo naujo biudžeto metai. Nebesinori dažnai kalbėti. Gyvenimas veda iš kantrybės. Aiškėja statistikos daviniai. Optimistiniai pranašavimai. Tarnaičių antplūdis miestuose. Elgėtos.

Adventas, čia pat ir Kalėdos. Kaimiečiai skaičiuoja savo būsiančias pajamas. Nes linus apdirbinėja, javus kulia, gyvulius atliekamus parduoda.

Paaiškėjo, kad Lietuvoje ūkininkų būklė labai skirtinga. Suvalkijoje esą geri metai, o vidurinėje Lietuvoje nekokie. Apie šiaurės apskričius nebetenka daug kalbėti. Sunkiai seksis, nesuvesi jokiu būdu galų su galais. Vyriausybė skiria 10—12 milijonų litų paskolos trejiems metams žemais nuošimčiais nukentėjusių sričių ūkininkams.

Ūkininkai skerdžia kiaules nepenėję. Nėra bulvių nė miltų. Dažnai išeina, kad daugiau pašaro sulituobiama, kiek gaunama mėsos, nes pašaras dvigubai brangesnis. Nupenėti gyvuliai brangūs, nepenėtų — pusdykiai niekas neima. Prekyvietėje nervingumas, dažnai panika. Jei tik neužveža grūdų, bulvių—kainos kaip ant mielių pakila. Atveža turgun daugiau — vėl krinta. Užtad per savaitę kainos keičiasi keletą kartų.

Visa ūkininkų viltis — valdžios pagelba. Ketinama duoti sėklomis. Tačiau daugeliui teks pirkti ir duonos.

Tačiau ūkininkas dar turi kokį gyvulį, parduoti, linų pluošto. Bežemių darbininkų padėtis nepalyginamai sunkesnė. Apie sunkią žmonių būklę nerodu ir kalbėti; tiesiog nesmagu. Bet ką darysi. Gyvenimas veda iš kantrybės. Daugelis biednuomenės, mažažemių ir šiandien savaitėmis be duonos apsieina. Minta tai bulvėmis, tai daržovėmis, kol įsigali nusipirkti kokį grūdą.

Svarbiausia, kad ūkininkas neturi pajamų o darbininkai darbo. Nėra pinigų — prasideda skurdas.

Aiškėja statistikos daviniai. Buvo perdaug optimistiniai. Tačiau kol kas sunku pranašauti apie žiemos būklę, pavasarį. Paskutinėmis dienomis rinkon atvežama daugiau javų, grūdai kiek atpigo, neramumas sumažėjo.

Tik ar ilgam? Dabar veža ūkininkai, dažnai iš didelio reikalo, bet ne iš pertekliaus. Samdininkams algos, kunigui ir tarnams bažnyčios "kalėda" — reikalauja susirasti centų. Nuo Kalėdų — rinka gali labiau patuštėti, nes pertekliaus niekas neturi ir čėdo savo reikalams.

Tad optimistiniai pranašavimai vargiai išsipildys, kad duonos užteks mūsų kraštui.

Yra jau daug simptomų. Miestuose jaučiama antplūdis tarnaičių. Daug mažažemių ir vargo paliestų ūkininkaičių — dabar rudenį ieško miestuose tarnybos. Žinia jos apsiima pigiau, ir būna išnaudojamos. Miestietės tarnaitės pyksta. Tai dar pusė bėdos būtų. Bet ištvirkimas plečiasi, "gatvės" ištvirkėlių skaičius auga. Užkrečia tuo pačiu metu ir kaimą.

Miestų gatvėse, ypač didesnis, kaip Šiauliai, Panevėžys — daug elgėtų sutiksi. Jie lanko krautuves, butus, prašo išmaldos praeivių. Turgaus dienomis — daugybės senų moterėlių apskurusių, su atkištais puodukais vaikštinėja tarp vežimų. Prašo šaukšto varškės, pieno, ar gretinės. Žinoma duoda daugelis. "Elgėtos" jei jas taip galima būtų pavadinti — neišlėpę: už lašą pieno, šaukštelį varškės, vieną bulvę ar svogūną — širdingai dėkuoja. Jokių "didelių pretenzijų" nereiškia, kaip kad prisimenu prieš didįjį karą darydavo kaimo ubagai. Jie neimdavo juodos duonos, jei sykiu neduodavo, mėsos, sūrio, sviesto.

Šiandien-gi ir ūkininkų tarpe yra, kurie sudaro nemažai savo sviesto, tačiau jo nevalgo, bet parduoda rinkoje. Pardavę sviestą dažnai perka duoną ir kitus reikmenis. Maži vaikai tenkinasi apysausiu viralu su duonos plutele. Ir jiems uždaralo nebelieka.

Tai tokia būklė šiandien Šiaurinėje Lietuvoje. Apsaugok Dieve nuo sunkesnės! Latvijoje, Latgalijoje jau bado šmėkla. Pas mus visgi geriau. Tos nelaimės gal vis išvengšime.

"Daraktorė ir Knygnešė E. Po[...]

Nerasi žmogaus Žem. Kalvarijos apylinkėje, kurs nepažintų Emilijos Pocaitės. Jie visi jos mokiniai. Ji jau senutė, žila, kaip obelis galva. Gimė ji 1860 m. Žem. Kalvarijos parapijoje, Šarnelės k.

Tėvai buvo smulkūs bajorai. Ji augo pas juos iki 17 metų. 1878 m., žmonių ir klebono prašoma, ji persikelia į Žem. Kalvariją ir pradeda vaikus mokyti rašto. Šiandie mums išrodo, kad tai mažas darbas, bet tada... Reikėjo gi išmokyti skaityt, nes kitaip skleidžiamoji iš Tilžės literatū[ra] būtų pasiekusi savo [...] O darbas koks ir prie[...] aplinkybių; reikėjo [...] kiekvieno subruzdėjim[o] buvo knygų, o vis dė[l] bo...

Rusai apie mokyklą [...] dė jau 1879 m. ir tuo[...] vo padaryta pirmoji [...] — nieko nepešė — se[...] buvo įspėta apie pavoj[ų] da žandarai pasidarė [...] svečiai. Kratos būdavo[...] nai, bet ji vis tiek mo[...] vo vaikus, negalėdama [...] bary, išsivesdavo kur [...] mus, kalnus, koplyčias [...] Trūkdavo knygų moky[...] — pati parsiveždavo i[...] tik aprūpindavo jomis [...] kinius, bet ir į visą ap[...] kę aprūpindavo jomis. [...] ta sekė paskui kratą ir [...] ko nepešę dar labiau še[...] sekė kiekvieną jos žin[...] Pagaliau 1903 m., žiem[...] didžiausiu atsargumu ([...] nojo net apylinkės polic[...] buvo padaryta pas ją kr[...] Tada rado apie 40 vaikų [...] visą maišą lietuviškų k[...] gų. Areštavo ir grėsė [...] Sibiras, bet po metų iš[...] caro manifestas nebe[...] jai pamatyti Sibiro d[...] mų.

Šiemet rugsėjo mėn. 2[...] suėjo jai lygiai 50 m[...] kaip ji pradėjo varyti [...] švietimo vagą per apl[...] Žemaitiją. Sunkus buvo [...] da tasai darbas, jį galėjo [...] da dirbti vien tie, kurie [...] žadėdavo savęs. Ji dirbo [...] paskutinės savo energijo[s] todėl susilaukė savo da[r-] vaisių — laisvos Lietuvos.

Vyriausybė, įvertinda[ma] jos nuopelnus, nuo šių m[...] sausio mėn. 1 d. paskyrė [...] pensiją iki gyvos galvos. [...] ir šiandie tebegyvena Že[m.] Kalvarijos miestely, s[...] mylimų auklėtinių tarpe.

("L. A[...]

KODEL ŽMONĖS NETE[...] SPĖKOS IR GYVUMO

Nervinis ir muskulinis silpn[...] priveda prie tokių negalavimų ir [...] gų, kaip nevirškinimas, menkas [...] titas, inkstų ar pūslės suerzinimo, [...] stipacijos, galvos skaudėjimų, kr[...] lių, neramių, bemiegių naktų, su[...] kėjusių organų, prasto kraujo, [...] nosi nuolatos pavargusių, nusi[...] vusių ir abelnai menkos sveikatos. [...] da nervai ir muskulai lieka sustip[...] ti, tos ligos išnyksta ir žmogus [...] jaučiasi pilnai sveikas.

P-nas Orvil Nadeau, Whitnesv[...] Mass., pasakoja kaip Nuga-Tone [...] žino jam gerą sveikatą po 5 metų [...] tėjimų. Jis sako: "Nuga-Tone da[...] man labai daug gero. Dabar aš [...] miegu naktimis ir turiu gerą apetit[...] Per penkis metus aš išbandžiau [...] visokios rūšies vaistų be pasek[...] bet radau tikrą vaistą—Nuga-To[ne] Aš dėkoju jums už suteiktą man [...] gelbą." Jeigu jūs turite vieną iš [...] minėtų ligų, arba jaučiatės abel[...] pakrikę, jūs dėl savo pačios labo, [...] valote imti Nuga-Tone. Jūs ga[...] pirkti jį kur tik vaistai yra par[...] dami, arba jei jūsų vertelga netu[...] stake, jis gali gauti del jūs iš [...] valstynės.

TORAH

SVEIKIAUSIS GĖRIMAS!

Daromas iš septyniolikos gatunkų šaknų, žolių ir žievių. TORAH garantuotas pagal maisto ir vaistų akto Birželio 30 d., 1906 m. Serijos No. 25007.

DOVANA KOŽNAM!

Kas užsisakys keisą TORAH arba kitonisko musų tonikų, tas gaus gražų Hawaiian Melodies Kalendorių vertės 50c. DYKAI. Orderiuokite pas savo krautuvninką arba tiesiog pas

NATIONAL BOTTLING TORAH COMPANY
38 Windsor Street, Cambridge, Mass.
TEL. UNIVERSITY 4111

Užvežėme pas Pyplių Vincus ir palikome.

— Jėzus! Marija! ar priėmė?!

— Ne tik kad noriai priėmė, bet dar taip ja susirūpino, tarsi savo tikra motina, net man graudu ant širdies pasidarė bežiūrint o ir daktaro akyse mačiau pasirodė ašaros.

— Juk Jonienė pernai primušė jų vienturtę dukrelę Mariutę, kuri iš to taip labai įsirgo, kad į porą savaičių po to, ją nulydėjome į aukštąjį kalnelį, po žaliąja velėna... Argi jie jai galėtų dovanoti? atleisti?.. O dar rodos ar tik ne ji jiems ir klojimą bus iš keršto padegusi, juk praeitą rudenį daug keno buvo gana garsiai apie tai kalbama ir ją įtarinėjama.

— Tai ir man į juos žiūrint, kaip tik dėl to ir buvo graudumas suėmęs.

— O kur jie ją paguldė, juk pas juos ankšta? ar užkrosnyje?

— Kur tau?! į savo lovą, į visą kaip buvo šventėms gražiai išklotą patalą.

— Nors ir geri seneliai, bet turbūt pakvaišo žmoneliai ar šiaip iš proto išsikraustė... Tokiam mirtinam nepriteliui... tokį gailestingumą padaryti... po dukters užmušimo, po klojimo sudeginimo ir tiek visų kitų pridirbtų nesusipratimų ir piktumų tai jau nesuprantama kas čia pasidarė...

III.

— Ona, ei, Ona! kelkis. Mergina pašoko nuo suolelio palei krosnį kur buvo susirietusi ir prigulusi kad būti arčiau ligonio šeimyninko ir ko paprašius galėjus greičiau išgirsti ir patarnaut.

— Kas yra dėdele? Ką sakysite?

— Paduok man šalto vandens, man labai galvą skauda ir širdį spaudžia... nedalaikysiu... į vandenį įlašyk vaistų.

Padavė vandens, vaistų, apklostė pataisydama nuo ligonio nuslinkusį užklodalą, pataisė priegalvį... ir sako:

— O gal dabar dėde man eit pašert gyvulius, nes Lauras turbūt pavargęs po kelionei laiku neatbus, o tas tinginys, gremėzdas, meškinas Juozas, ant jūsų piktas už algos nuskaitymą, tai per šventes jo prie gyvulių liuobimo nė su pyragu nepriprašysi. O reikėtų ir šventų kūčių stalo šienelio apdalyt gyvulėliams, tegul ir jie žino kad šiandien šv. Kalėdos... Gerojo Dievulio užgimimo atminimo šventė.

— Ai! Dieve! kad aš pats negaliu atsikelt. Bene jūs pašersite kaip reik... Prikrausite į ėdžias ir po uodegoms... tik brangaus pašaro ant nieko išmetimas... Bet jau eik... eik... štai raktai po priegalviu, pasiimk...

IV.

Švinta. Oras pragiedrėjo, išsiblaivė, nušvito, išsipagadijo.

Skaistus Kalėdų rytas. Šala kad net tvoros ir trobų sienose sienojų rąstai poškėdami kaip iš kanuolių šaudo. Visas dangaus rytų šonas raudonuoja tarsi auksu varvančiais upeliais tekančios skaisčios pazaros pazarėlių spinduliais nušviestos: prie pat žemės tarsi tirpyto verdančio aukso didelis saulutės motinėlės ratas vos-vos iš už aukštų kalnelių apsnigtų balto sniego pūkų patalais, didingą savo ratą, savo veidą kaip verpetą į regratį iškišdama ir į horizontą kopdama aukštyn kelia, pirm jo milijoniniai šviesių spindulių pluoštai ir pluoštėliai bei grupių grupelės įvairiaspalviai spinduluodami, įvairiausiais šešėliais ir visomis vaivorykštės spalvų šviesomis degdami, spindėdami, mainydamiesi, padangių erdvių plotus nušviesdami, plėsdamosi, skęsdamosi ir vis plačiau ir plačiau dangaus skliautus apimdami skleidžiasi tolyn vis tamsesni ir mėlynesni, kol galiausia, arti vakarų ar saulėleidžio šono virsta visai tamsiais violetiniais ir dar neišsiskyrę maišosi, pinasi su nykstančiais, dienai vietą užleidžiančiais, nakties tamsumos prieblandų rūkais ir paskutiniais siautusiais sniego pūgos kritulių lickanomis, brilijantinėmis smulkutėmis sniegulėmis.

Aplinkiniai miškai ir girios apšarmoję, apšermukšnėję, šalčio suspausti, sukaustyti, ir tamsių rūkų mėlynėse vynioti mėlynuoja, tyli, snaudžia, didžias paslaptis savyje slepia, gilias mintis mąsto...

Toli už miško, parapijos bažnytėlėje, varpai gaudžia, bernelių mišioms skambina. Vieškeliais, keliais ir keleliais bei šunkeliais, vežimas vežimą veja, skambalai ir skambučiai, šiandien po advento poilsio, kuriame jie tylėjo, garsiai skambėdami savo garsais pripildo visą apylinkės orą ir susilieję į vieną garsą su bažnyčių varpų gaudėsiu, atsimuša toli, toli aplinkinių girių glūdumose, ir aukštybėse pasiekia dangaus skliautus. Linksmina žmones—o kas žino—gal jie atsimuša net ir į dangaus angelų, šventųjų ir paties gerojo Dievulio ausį.

Nuo bėgančių greitai arklių kanopų žemė dunda. Nuo šalčio po rogių pavažomis sniegas čypia, kaukia... spiegte spiegia... pilni kupini vežimai žmonių, storais žieminiais, išeiginiais, gražiausiais, dauguma naujais, rūbais apsivilkusių išsipuošusių, nuo šalčio ir tekančios saulės skaisčiai raudonai nudažytais veidais į bažnyčią skubinasi, kad nusilenkt, pasimelst, pagarbint tą Ramybės Karalių, kurio užgimimo šventė šiandien yra švenčiama ir apvaikščiojama, kad visiems kartu užgiedoti tą linksmiausią iš bažnytinių giesmių: Sveikas Jėzau mažiausis, Kūdikėli brangiausias, Tame Jo užgimime, O Panos pagimdyme Linksminkimės ir džiaugkimės, Viešpačiui užgimusiam garbę duodami giedokime.

* * *

Ona grįžo į vidų rytmečio liuobą apie gyvulius apsiliuobusi; apsišėrusi ir pagirdžiusi ir palesinusi visus šeriamus ir lesinamus... Tuo tarp jau ir užkaistieji priemenėje riebūs kopūstai, pripildydami gardžiu kvapu visą trobą, ir juose įdėtas geras gabalas kumpio, lašinių bei kitokios mėsos išvirė ir sušuto kad tik imk ir valgyk kaip šv. Kalėdų ryte ir su riebiu "šiukiu" eik šeimynos samdyt. (B. d.)

Sveiki Sulaukę

naktis. Šv. Kalė- tis — šventa naktis, didžiausių krikščio- talikų metinių šven-

jų nelaukia, kas jo- gerėja, nesidžiaugia, jūsų nenori sulaukti vobaimingai, ramiai, ai, saviškių artimųjų ų tarpe jas sveikas ti.

leiviai iš universite- akademijų, iš semina- iš kitų kokių žemes- aukštesnių mokyklų, m Kalėdom, keliom m, kiekvienas skubina- greičiausia parvykti pas gimdytojus, pas gimines ir artimiau- kad su jais pakvėpuoti taip saldžiu, namučių gės oru, taip gaivinan- ta jaukia šeimynine at- era, sustiprinti naujais inimais savo giminys- draugiškumo ryšius, sa- prietelystę...

Valdininkas, valdininkė, nautojas ir tarnaitė, pro- ionalas, specialistas visi rių užsiėmimų ir pašau- ų žmonės, visi papras- si darbo pelės — dirb- ių darbininkėliai, ir tie Kalėdų šventes stengia- omi nors atmintinu pa- ti ir to atsiminimo il- niam palaikymui atmin- siunčia vieni kitiems snės ar mažesnės vertės nas, tuomi parodydami, jų širdyse vieni kitiems ntis, draugiškumas ir širdi meilė dar neužgeso neišnuso.

Taip buvo iš senovės, taip ir dabar ne vien tik Lie- voje, Amerikoje bet ir visame krikščioniškame pasaulyje.

Tas paprotys yra gerbtinas, girtinas, ir, be abejo palaikytinas. Bet mes apie tai šiandien nesirūpinkime. Mes pagalvokime apie savo darbininkiškus reikalus, apie savo LDS. reikalus, apie savo reikalus kaipo darbininkų, kaipo katalikų ir kaipo lietuvių.

Darbininkų reikalai, darbininkų luomo reikalai, darbininkų klasiniai reikalai, kaipgi jie šiandien stovi?— Blogai.

Daugelyje vietų bedarbės, streikai, arši, karšta kova darbo su kapitalu, ir tai ne vienoje kurioje šalyje, bet beveik visuose pasaulio kraštuose ir valstybėse, pradedant atžagareiviškiausiomis monarchijomis ir baigiant pažangiomis respublikomis ir net komunistine Sovietų Sąjungos Rusų respublika—darbininkų sąjungos visur vienodai yra sunkus, kruvinas, ir kiekvienas duonos kąsnelis gausiai darbininkiško prakaito lašais sulaistytas...

Ar matosi kokia geresnė ateitis, kokia iš tos keblios ir nelemtos padėties išeitis? — Nė, nesimato. O kodėl taip yra? Ar darbo žmonės nededa visų pastangų tam nelemtam dalykų stoviui pašalinti? Ar iškaščių padengimui gailimasi darbininkiškojo kapitalo? Ar nėra darbininkų tarpe vienybės? susipratimo, klasiniems darbininkų reikalams pasiaukavimo? — Taip, yra visko, arba teisingiau sakant yra daug ko, bet ne visko. Visame tame darbininkų luomo, darbininkų klasės kovos lauke ir visoje darbuotėje *permažai yra tikros viską sušildančios, gaivinančios, ir viską nugalinčios krikščioniškosios meilės.*

Tame kovos lauke, perdaug patikėta "savo aš," perdaug nueita egoizmo keliais, keršto, pavydo, atmonijimo, kraujo praliejimo, žmogžudingųjų revoliucijų-perversmų ir žiauriųjų diktatūrų keliais, vieni kitų sukčiavimo, apgaulės kreivais keliais, skriaudos keliais, o po kojų paminta krikščioniškosios meilės, teisingumo, kooperavimo bei bendradarbiavimo dėsniai ir pastangos... dėlto ir turime tokias pasekmes, kad darbininkams kasdien vargas ant vargo joja ir dar vargas vargą vargu pasiplakdamas darbo žmonių prakaitu ir krauju, su sveikatos bei gyvybės syvų sultimis, apsižiojęs čiulpia ir nepakeliamo jungo sunkumu slėgdamas smaugia...

Tais keliais, tąja kryptimi, mus, darbo žmones, nuvedė, pasiskelbę mūsų vadais socialistai ir jų sumindžiotojai, jų išperos komunistai-bolševikai.

Nors jie veikimo taktika vieni nuo kitų daug kuomi ir skiriasi, bet pačiuose pagrinduose, pagrindiniuose kovos dėsniuose bei darbininkų organizavimo tiksluose, kaip vieni, taip kiti laikosi: kovos, naikinimo, pagiežos ir keršto ir keršto iki galo... iki visų luomų sunaikinimo ir pavergimo darbininkų klasės reikalams ir diktatūrai — taip, kaip kad yra dabartinėje Sovietų Rusijoje, reiškia, einama ir kovojama už griežtos komunistinės kumšties, fizinės pajėgos valdymą, už brutalės jėgos valdžią. — Kurgi čia yra sveikas darbininkiškas protas? kur čia yra meilė, kur teisingumas?..

Užvaldė bolševikai Rusiją ir kas ten gero yra? bedievybė, ištvirkimas, belaisvė, dideliausis visų suvaržymas, skaudžiausia, griežčiausia diktatūra, pačių komunistų, net žymiausiųjų vadų, kaip Trockis ir kiti, ištrėmimai į Sibirą, į leduotąsias šiaurės jūrų salas, kankinimai, žudymai, galabinimai, kruvina ir žiauriausia be jokio teismo nežmoniška čeka črezvičaika... Tai vis vaisiai kovoje pralieto darbininkų kraujo ir ašarų, tai ilgų metų atkaklios, žiaurios klasių kovos laimėjimų rezultatai, pasekmės, vaisiai... Kodėl taip yra? — Taip yra dėlto, kad kovota keršto priemonėmis, kad užmiršta ir patremta teisingumo, meilės ir bendradarbiavimo dėsniai...

Ar buržuaziniame kapitalistiniame režime, ar sovietų bolševikų čžrezvičaikų "laisvės rojuje," visur darbininkas lygiai vienodai išnaudojamas, skriaudžiamas; visur vargšams vėjas pučia į akis, visur sunkiai pūslėtomis, kruvinomis rankomis dirbdami, vos pragyvenimui tevalioja užsidirbti ir tai, *pragyvenimui tik šiai dienai.*

Teisingai katalikai kasdien poteriauja kalbėdami: "Duonos mūsų kasdieninės duok mums šiandien." Tai yra *šiais laikais visuotina pasaulinė darbo žmonėms nusistovėjusi' už jų visus darbus atlyginimo norma,* kurią neretai darbininkui dar atiduodama nusukant, nuskriaudžiant, nutraukiant, nepilnai...

Po tiek aukų, po tiek pralieto kraujo, po tiek panešt ų iškaščių, po visų kovų, revoliucijų, barikadų, tiktai tiek teatsiekta... tiktai tiek telaimėta... Net baisu!.. Neiškovota nė tiek, kad bent pakankamai pavalgyti galima būtų... kasdien.

Čia jau ir mažiau suprantantis, ir tas aiškiai mato, kad darbininkų judėjimo vadų suklysta, ir darbininkai nuvesta ne tais keliais, kuriais vest reikėjo. Juk kitaip būtų prieita prie kitokių, prie geresnių rezultatų, aimėjimo vaisių.

Taip, broliai ir seselės, turime vėl grįžti prie doros, neilės, teisingumo, bendradarbiavimo ir vienybės kelių ir darbų, tik jie vieni neklaidingai darbininkų klasę ir visą žmoniją veda į geresnę ateitį.

Dabar šv. Kalėdos, Kristaus mažeolio kūdikėlio pavidale užgimimo prisiminimą bešvęsdami, pasižadėkime Aukščiausiajam dirbti vienybėje, draugiškai, pirmiausia stiprinimui ir ugdymui mūsų brangios organizacijos, mūsų LDS., toliaus kelti darbininkų tarpe klasinį susipratimą, vienybę ir pamylėjimą krikščioniškosios meilės ir teisybės, sustiprinimą mūsų šv. katalikų tikėjime, pažinime ir įsigilinime Šv. Katalikų Bažnyčios moksle.

Visus kerštus, neapykantas, skriaudas, nors ir savo klasiniems priešams, kaipo kovos įrankius, amžinai pasmerkime ir atmeskime. Tik vienybe, darbštumu, susiklausymu, geru stipriu susiorganizavimu ir tikru darbininkų reikalams pasiaukavimu, Dievui padedant, nors ir išpalengvėlio, išlėto, bet nuolatos eisime prie darbininkų luomo geresnės ateities, ateities, kuri šioje žemelėje nors ir nebus niekuomet dangiškuoju rojumi, bet bus įmanomai pakenčiamu kultūringo žmogaus gyvenimu.

Kaip lietuviai, stengkimės savo motinos, savo gimtosios šalelės, brangios Lietuvos niekuomet neužmiršti. Jos brangią, mums prigimtą lietuvių kalbą mylėkime. Lietuvos ar lietuvių reikalams ar Lietuvoje ar Amerikoje, ar kokiame kitame pasaulio krašte, užjauskime ir sulyg savo išgalių paremkime. Žinokime kad kol bus pasaulyje lietuvių kalba, tol bus ir lietuvių tauta, o kiekviena gyva tauta savyje turi tokią jėgą ir galybę, su kuria visas pasaulis turi skaitytis.

Mūsų tauta buvo garbinga iš senovės, nesuirusi jinai ir dabar, tik reikia lietuviams daugiau vienybės, daugiau savo tarpe tolerancijos, pakantos, susipratimo, bendradarbiavimo ir tikros meilės.

Neprarijo Lietuvos caras su visa rusų biurokratija, neprarijo kaizeris su visu Vokietijos militarizmu, neprarijo raudonasis sovietų bolševikijos komunizmas, nepraryja nė pagyrų tuščias puodas — Lenkija, o kiek įvairiausių pastangų visų jų buvo tam dėta ir dedama... bet... "mūsų širdys keptos virtos, ne bus kaip jūs norit..." Suluš kardai, atbuks iešmai ir nupliš liežuviai visų Lietuvos ir lietuvių priešų o Lietuva iš to viso išeis tik stipresnė, garbingesnė ir... gudresnė.

Kol kas, mūsų tėvynės valdžia gyvena normaliai geruose santikiuose su Sovietų Socialistinėmis Rusijos Respublikomis, su Vokietija, su Latvija ir visomis kitomis pasaulio didesnėmis ir mažosiomis valstybėmis, išskyrus vieną Lenkiją su kuria irgi nekariaujama bet vedama taikos derybos, nors kol kas be realių pasekmių.

Pažvelgus į Lietuvą, kuomi jinai buvo keletas metų atgal ir kuomi jinai dabar yra — kiekvieną lietuvį turi apimti džiaugsmas.

Pirma mažai kas težinojo Lietuvos vardą, net kaip kurie lietuviai jo bijojo ar nesuprato, dabar jis garbingai skamba visame pasaulyje.

Pirmiau Lietuvoje net raštinės sargu lietuvis neturėjo teisės būti—dabar pradedant prezidentu, ministeriais, generolais, baigiant kariuomene, policija ir visais valdininkais, visur lietuviai, visur viskas lietuviška...

Pirmiau reikėdavo su naldaknyge nuo žandarų slėptis — dabar universitetas, akademijos, daugybės visokiausių mokyklų, laikraščių, žurnalų, knygų... visur viskas lietuviška... Tas viskas sutverta, suorganizuota, įsteigta ir palaikoma pačių lietuvių krauju, aukomis, pastangomis, darbu...

Dabar Lietuvoje gyvenimas, skaitoma, kad yra geresnis negu visuose jos kaimyniniuose kraštuose. Lietuva ekonominiai stiprėja ir naujų skolų neužtraukdama senąsias mažina... Lietuvos pinigas litas lygus auksui... net mūsų priešai lenkai jį taip gaudo kaip Amerikos dolerius... reiškia, Lietuvos turtingumu pasitiki.

Daug yra ko pageidautino, taisytino ir Lietuvoje, pirmiausia reikėtų demokratijai grąžinti jai ištikrųjų priklausanti vieta. Sušaukti Lietuvos Seimas. Pakelti pramonė, ūkis, išvystyti ir sustiprinti ekonominės ar kooperatinės organizacijos. Sumažint partijų skaičius. Padidinti visų ir visur darbingumas ir darbo našumas. Išvystyti lietuvių vienybę, sumažinti vieni kitiems antoganizmas, nepasitikėjimas, pavydas ir keršt avimai. Išplėsti mokslas, meilė, doros, tvarkos, grožio... Dievo ir žmonių, kad visi lietuviai jaustūsi lygūs, tikri broliai, kad tarp jų nebūtų nei partinių, nei tikybinių, nei politinių, nei ekonominių priešų...

To visi viens kitam ir visiems su Šv. Kalėdoms širdingai palinkėkime ir pasiryžkime dėt visas mums prieinamas pastangas, kad ir mes patįs ir visi kiti nuolatos prie to eitume, tuomet tiktai būsime ir galėsime teisingai savę vadinti tikrais, gerais lietuviais, nes tokiais ištikrųjų ir būsime. O kuomet visi lietuviai tokiais bus, tuomet Lietuva bus laiminga, lietuviams bus gerai gyvent Lietuvoje ir visame pasaulyje, nes juos visi gerbs, su jais skaitysis ir juos mylės kaip kultūringus, šviesius, gabius, garbingos tautos žmones.

Valio! darbininkai.
Valio! katalikai.
Valio! lietuviai.

Valio! visi tie, kas Lietuvai, kas lietuviams nuoširdžiai gero velija, kas jos labui, šiokioje ar kitokioje srityje darbuojasi, prakaitą lieja ir smegenis suka.

Valio! lietuviai, darbo pelės, darbininkai broliai ir seselės... Valio! visi tie kurie ieško vienybės ir prie jos eina tiesiai, atvirai, nuoširdžiai...

Darbas yra Dievo bausmė, prakeikimas, bet kartu darbas yra ir didžiausia Dievo malonė, tiktai vieni darbo žmonės žino kas tai yra sunkus darbas, bet tik jie vieni žino ir tikrąją vertę kruvinai uždirbto skatiko, žino vertę po sunkių darbų atilsio valandos... Žino tikrą sąžinės ramybę, ir žino tikrą sąžinės ramybę, ir žino tikrą žmogišką linksmybę, džiaugsmą... kurio ir aš jums visiems koširdingiausiai su Šv. Kalėdoms linkiu.

F. Virakas

Ofiso tel: Park 2939

ADVOKATAS

PRANAS J. BUBLYS

(BOBBLIS)

638—640 Slater Building
Worcester, Mass.
Namų tel: Cedar 1768-M

Ofiso tel.: Park 3491

ADVOKATAI

BARKUS IR ABODEELY

725 Slater Building
Worcester, Mass.

IGNAS J. BARKUS
101 Sterling St. Maple 4964

MICHAEL N. ABODEELY
71 Suffolk Street. Cedar 6771

LIETUVIS ADVOKATAS

ANTHONY J. MILLER

406 SLATER BUILDING
Worcester, Massachusetts
Phone Park 5065

F. KLASTON

FOTOGRAFAS

Jei norit turėt savo aiškų paveikslą, tai eikit nusifotografistą—F. KLASTON. Fotografuot pas patyrusį fotografą. Darbą atlicku vėliausiais išradimais. Ant pareikalavimo, einu į stubas fotografuot.

Beje, turiu dar išradimą —padarysiu jusų paveikslą ant veidrodžio. Ateikit persitikrint.

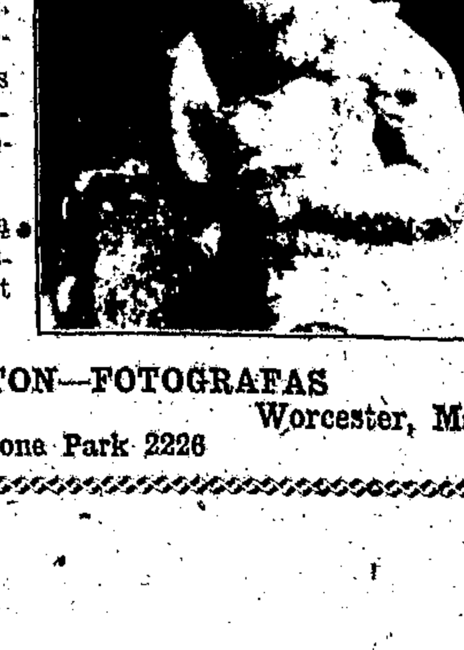

F. KLASTON—FOTOGRAFAS
24 Millbury Street Worcester, Mass.
Telephone Park 2226

Suvirš 20 Metų

JUOZAS P. ŠARKIUNAS

DARBUOJAS SU

VOSE & SONS PIANO KOMPANIJA

Ši kompanija išdirbinėja pianus Bostone per 75 metus suvirš. Lietuvis Ponas Šarkiunas daro specialį raginimą del lietuvių biznio.

Aukščiausios rušies Pianai, Viktrolai ir Radios žemiausiom kainom. Mainome senus pianus. Rašyk del katalogo. Pristatymas visur dykai. Prieš pirksiant matyk Poną Šarkiuną.

Vose & Sons Piano Co.
160 BOYLSTON ST. BOSTON

"SNIEGO KARALAITE"

5 Veiksmų Operetė

Rengia ŠV. PETRO PARAPIJOS MARIJOS VAIKELIŲ SODALICIJA

Sv. Petro Parapijos Svetainėje WEST FIFTH STREET South Boston, Mass.

PERSTATYMAI ATSIBUS SAUSIO 6, 13 ir 20, 192

7 V. V. Įžanga Prieinama Visas Pelnas Parapij

Vaikų Pertatymas Sausio 1, 1929, 2 VAL. PO PIETŲ ĮŽANGA 35c

Vakarais, Vaikai Be Tevų Nebus Įleidžiami

Drąsus Kilnadvasis Jėzuitas

(Kalėdinis vaizdelis iš Meksikos dabartinio gyvenimo)

Anąkart užėjau į esperantininkų susirinkimą. Susirinkime, kaip pasirodė, buvo svečias esperantininkas, žymus valdininkas iš Washington'o. Ir kada mane su juom pirmininkas vietinės draugijos esperantininkų supažindino, tai išsikalbėjęs platokai su juom, patyriau, kad jis katalikas, toliau: narys Kolumbo Vyčių; amžinas (perpetual) narys draugijos praplatinimui šv. katalikų tikėjimo; priguli prie pilnųjų blaivininkų — abstinentas ir tt. ir tt. Žodžiu, veiklus katalikas. O kada, kaip tai užvedė kalbą apie Meksikos katalikų persekiojimą, aš tariau: "Meksikos dvasiškija, o ypač vienuoliai-jezuitai, ta Kristaus kariuomenės avangarda, o reikale, ir ariergarda nepabūgo moderninių Neronų ir kaligulų, bet kaip gali, taip darbuojas Kristaus vynyne, nors... nors dažnai turi už savo drąsą ir gyvybe užmokėti..." Jis gi ant tų mano žodžių nieko netaręs, padavė man laišką su Meksikos pašto ženkleliu, kurio turinys vertime iš Esperanto kalbos skamba taip:

"Brangus vienminti Kristuje ir tarptautinės kalbos idėjos srity, bei mano senas geradėjau! Dovanok man, kad taip ilgai nerašiau. Žinai pats kokios pas mus dabar yra aplinkybės. Pas mus užviešpatavo Nerono laikai... Greitai ir vėl švęsime Šventas Kalėdas — užgimimą Jėzaus. Pernai toj taip brangioj dienoj kiekvienam katalikui, ką tik nepraradau savo gyvybės. Buvo taip: Pakvietė mane į vieną tolimą tarp kalnų kaimelį Kučios vakare prie Prakartėlės Jėzaus naujai užgimusio atlaikyti šventas mišias ir atlikti taip jau kitus dvasiškus gyventojų reikalus. Dabar, kaip tikiu, žinai, pas mus — Meksikoj mišias valia laikyti kiekviename laike — dieną ir naktį. Nuvažiavau. Žmonės mane puikiai pavaišino. Atlaikiau šventas mišias prie ant greitųjų suruoštos Prakartėlės. Klausiau išpažinties. Dalinau šventą Komuniją. Krikštinau. Suteikiau kelioms poroms jaunavedžių Moterystės Sakramentą ir tt. ir tt. Žodžiu, naktis man prabėgo ant dvasiškos darbuotės. Išausšo. Maniau dar vienas šv. mišias atlaikyti prieš apleisiant kaimą. Bet štai sargyba pranešė, kad į kaimą atjoja kareiviai. Šokau ant žirgo ir žaibo greitumu pasileidau bėgti iš kaimo. Kareiviai garsiai sukeikė: 'Karamba!" — šoko mane vyti. Kulkos suzvimbė pro mano ausis... Supratau, kad reikia melstis, nes giltinė vejas mane... Tad, dar spardydamas pentinais žirgą, pasilenkęs balne, tariau: 'Jėzau — Kūdikėli, jei tokia yra Tavo valia, kad aš čia žūčiau, tai nepamiršk mane, kaip nepamiršai latrą, kuris prie Tavęs meldėsi, kaip Tu kybojai prie kryžiaus prikaltas.' Vos spėjau tuos žodžius dvasioj ištarti, kaip regis, kas tai man į ausį sukuždėjo, tardamas: 'Tu dar turi gyventi ir kovoti už mano karalystę — Šv. Katalikų Bažnyčią. Mėtyk tuos pinigėlius, ką tau žmonės atidavė, sudėję prie Prakartėlės, tai tuomi išsigelbėsi.' Pradėjau mėtyt. Kareiviai, kaip regis, išalkę vilkai pamatę aveles, pradėjo juos rinkti. Bet karininkas, matyt negodus ant varlokų, keikdamas kareivius, vijosi mane. Tada, kad jį sugundžius, mečiau tą dvidešimts dolerinį auksinį pinigą, kurį tu man padovanojai, kaip aš dar vargšu moksleiviu buvau, kuris man buvo visuomet brangus kaip talizmas. Tas pagelbėjo: karininkas, besivejant, pasilenkė nuo žirgo jį stverti. Bet vargšas nupuolė ir jo kojos įsipainiojo į balno kilpas. Supratau, kad jį žirgas užtrankys. Pagailo man jo. Tad šokau atgal link jo. Sulaikiau jo žirgą. Jį greit nuginklavau. Paliuosavau jo kojas iš pentinų. Jo žirgą pavaręs (žinia: be jo), stvėriau nuo žemės savo auksinį pinigą ir šokęs ant savo žirgo, pabėgau." Pastebiu, kad apleidau vardus asmenų ir to kaimelio, todėl, kad kartais neužkenkus tam drąsiam ir kilniam Kristaus kareiviui — jėzuitui.

K. Vidikauskas

LAIKAS IŠSPRĖSTI

Jau Kalėdos. Tuoj bus ir Naujieji Metai. Laikas išspręsti ką parsikviesi pas savę nuo sausio 1 d., 1929 m.

Ką? Nevienas paklaus savęs. Darbininkui geriausia parsikviesti į savo namus laikraštį "Darbininką," kuris du kartu į savaitę per visus metus praneš naujausias žinias iš viso pasaulio.

"Darbininkas" yra visų darbininkų draugas ir prietelis.

Kučių ir Kalėdų Burtai

1) Kučių vakaro pakučiojė mergaitės išeina į lauką klausytis, kuriame šone užgirs šunis lojant, nes iš tos pusės tikis kavalieriaus su piršliais atvykstant.

2) Vėliau neša iš oro malkų glėbį ir viduje skaito pliauskas: jei randa porinį skaičių, tai ištekės, o jei neporinį skaičių, tai reikės likti vienai.

3) Meta klumpes nuo stalo į duris: jei klumpių smaigaliai bus atkreipti į duris, tai teks iš tų namų išeiti, o jei klumpės į stalą žiūri, tai turės likti viena.

4) Berniukai ar mergaitės uždega degtuką ir statydami jį galvute ant stalo, prispaudžia, kad laikytūsi: į kurią pusę, baigęs degti, nuvirs degtukas, iš tos pusės vaikinas gaus sau žmoną, o mergaitė—vyrą.

5) Surašo vaikinai pažįstamų vaikinų pavardes ant atskirų kortelių, suriša visas į ritinėlį; gulant jį pasideda pagalvėje; naktį pabudęs turi traukti iš visų vieną kortelę, kurią atskirai padėda; rytą atsikėlęs žiūri, su kieno vardu ir pavarde ištraukia korčiukę: vaikinas su ja apsives, o mergaitė—už jo ištekės.

Užrašė *J. M-tis* iš Klišių, Panemunėlio val.

1) Jeigu nori sužinoti savo ateitį, daryk šitaip: sutemus kučių vakarui ir kučias pavalgęs, užsidek mažą lemputę ar žvakutę ir vienas išeik į priemenę. Išėjęs lipk ant pirkios, tik visas neužlipk, nes žūsi. O reikia tik pusę burnos uždėti, kad matytum, kas yra ant pirkios. Taip žiūrėdamas pamatysi savo ateitį. Jei dar esi nevedęs (ar netekėjusi), tai pamatysi savo būsiančią žmoną (vyrą) ir ją (jį) pažinsi, jeigu ji (jis) tau pažįstama(s). Jeigu tuoj mirsi, tai pamatysi grabą.

2) Valgydamas kučias, ritinukus semk. Jei pasemsi porą, apsivesi; jei ne porą — dar tuoj nesivesi.

Užrašė *St. V-tas*
(Iš Tauragnų apylinkės)

WATERBURY, CONN.

Darbininkų prakalbos ir paskaitos

Sekmadieny, gruodžio 23 d., senoje parapijos salėje, 7 val. vakare įvyks LDS. 5 kuopos prakalbos ir paskaitos.

Kalbės kleb. kun. J. J. Valantiejus. Jo kalba bus įdomi ir turininga, nes kalbės apie Lietuvą ir lietuvių gyvenimą. Apie sveikatą kalbės vietinis daktaras M. J. Aukštikalnis. Dr. J. Stanislovaitis skaitys paskaitą temoje: "Bakterijos ir jų veikimas diphtherijos ir škarletinos ligose."

Visi lietuviai turėtų pasinaudoti šiomis svarbiomis prakalbomis ir paskaitomis.

Mūsų klebonas daug ką matė ir patyrė Lietuvoje pereitą vasarą ir visiems bus įdomu išgirsti apie savo tėvynę. Sveikata yra brangiausias žmogaus turtas. Tad apie ją kalbės ir skaitys mūsų daktarai.

Kviečiam visus ateiti.

LDS. 5 kp. rengėjai

HUDSON, MASS.

LDS. 56 kp. mėnesinis susirinkimas įvyks sekmadieny, gruodžio 30 d., 3 val. vakare pas A. Saparacką, 38 Houghton St.

Kviečiame visus narius ateiti, nes bus metinis susirinkimas. Bus renkama valdyba 1929 m. Turime žinių iš centro, kurios yra svarbios ir žingeidžios.

Be to, prašome narių užsimokėti duokles pradžioje metų. Tuo palengvinsite darbą kuopos raštininkui ir centrui.

Kviečia **Valdyba**

TRATUARŲ REIKŠMĖ

MIKAS: Kodel tu, Jonai, tokius plačius tratuarus dirbi, bent vienas žmogus praeina ir gerai.

JONAS: O kur jau digtų miesto ponai ir panelės, kad negalėtų dviese pašpacieravoti.

ANT RENDOS

So. Bostone, 5 kambariai. Yra gasas. $18.00 į mėnesį. Vienas blokas nuo bažnyčios. M. Kostantas, savininkas, 112 Gold St. (G.-21)

New York Fashion Shop

PARDUODAME

visokias dreses, siūtus ir kautus kūdikiam ir suaugusiems. Patarnavimas geras. Apmainome kaip netinka

337 Broadway, So. Boston. Tel. S. B. 3603

Įvairios žinios

BADAUJANTIEJI ŽMONĖS UŽPUOLĖ KEPYKLAS MASKVOJE

Maskva. — Šio miesto gyventojai sukilo ir užpuolė duonos kepyklas reikalaudami duonos.

Išbadėję žmonės keikė ir plūdo komunistų valdžią, nes sako, kad valdžia tyčiomis leidžia kaimiečiams supirkinėti duoną ir ją jie gyvuliams sušeria.

Maskvos Sovietų posėdy komunistas Molotov reikalavo padaryti investigaciją ir smarkiai bausti tuos del kurių susidarė duonos trūkumas.

Žmonės, kurie ir gauna duonos, tai ne grynų grūdų, bet maišyta.

Taigi badas privers žmones pagalvoti apie šalies tvarką.

MAŽUK PRAŠĖ TEISMO GRĄŽINTI JAM KATILIUKĄ

Ware, Mass. — John Mazuk buvo areštuotas už išdirbinėjimą "mūnšaino" ir paspdintas su visomis tulšėmis į kalėjimą. Teisėjas nubaudė jį $50. Jis bausmę mokėdamas prašė teisėjo numušti jam $5 ir grąžinti vieną katiliuką, kad jis galėtų pasidaryti skistimėlio savo dukters vestuvėms.

Teisėjas nenumušė $5.00 nė negrąžino katiliuko, bet dar pagrąsino kalėjimu.

403,000 ŽMONIŲ SERGA "FLU"

Washington, D. C.—Valdžios viršininkų apskaitymu Jung. Valstijose 403,185 žmonės serga influenza. Ši liga vis dar plečiasi. Daugiausia serga Kansas, Illinois ir Arizona valstijose.

ANGLIJOS KARALIUS SVEIKSTA

Londonas. — Gydytojai praneša, kad Anglijos karalius George palengva eina geryn. Yra vilties, kad jis gali dar pasveikti.

AREŠTAVO MAJORĄ UŽ ĮSTATYMŲ LAUŽYMĄ

Leadville, Col. — Dvidešimts šešis gyventojus areštavo ir juos kaltina už suokalbį laužyti prohibicijos įstatymus. Tarp tų areštavo majorą McDonald ir devynius kitus miesto viršininkus.

Sako, kad bus areštuota ir daugiau, kurie užsiėmė būtlegeryste.

J. M. VYSKUPUI NILAN ĮTEIKĖ DOVANĄ $61,000

Hartford, Conn., gruod. 18 d.—J. M. Vyskupas John Joseph Nilan minėjo auksinį jubiliejų nuo įsišventinimo į kunigus.

J. M. Vyskupas laikė pontifikales šv. mišias šv. Juozapo katedroje. Procesijoje jį lydėjo 400 kunigų.

Po pamaldų buvo suruošti pietūs ir J. M. vyskupui Nilan įteikta dovana $61,000 ir palinkėta ilgiausių metų.

BRAZILIJOJ LAUKIA HOOVERIO

Rio De Janeiro, Brazilija. — ia su nekantrumu laukia atvykstant Hooverio. Sako, kad tai pirmą kartą į 4 metus užplevėsuos Amerikos vėliava.

Vietinės žinios

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ

Antradieny, gruodžio 25 d. švęsime didžiausią ir brangiausią metų šventę Šv. Kalėdų. Tą dieną turbūt neliks nė vieno lietuvio, kuris neateitų pagarbinti gimusį Kūdikėlį Jėzų.

Pagarbinę Jį vieni kitus sveikinsime ir linkėsime Linksmų Kalėdų.

Šv. Petro lietuvių bažnyčioje Šv. Kalėdų dienoje pamaldos bus šitokioje tvarkoje: Pirmos Bernelio Šv. Mišios bus 6 val. ryte; antros — 7:30 val.; trečios — 8 val.; ketvirtos — 9 val.; penktos — 10 val.; suma — 11 val.

Mišparai 3:15 v. po pietų.

Išklausius šv. mišių bus daug ramiau ir drąsiau tarti kitiems sveikinimo žodžius: "Linksmų Šv. Kalėdų."

Rap.

ŠVENTES BELEISDAMI NEPAMIRŠKIME KONCERTO

Sekmadieny, gruodžio 30 d. Municipal Building svetainėje įvyks p-lės M. Grybaitės koncertas. Laike švenčių pasiprkite tikietą ir jau tą dieną būtinai būkite koncerte. Programas bus įvairus ir turiningas. Pamatysime ir išgirsime ką gali mūsų jaunieji artistai.

P-lė M. Grybaitė jau daug kartų yra dainavusi mūsų pramogose. Jos dainavimas visiems patinka. Šiame koncerte bus ir naujų artistinių pajėgų. Turėsime progą ir jų pasiklausyti.

Gruodžio 30 d. visi į koncertą.

Rap.

PLOTKELĖS KŪČIAI IR ŠV. KALĖDOMS

Šiuomi pranešu, kad visi tie, kurie negavote plotkelių Kūčiai ir Šv. Kalėdoms dar galite gauti pas mane namuose,

Varg. *M. Karbauskas,*
52 "G" St.,
So. Boston.

BANDITAI PAGROBĖ $5,000 NUO EL PAYMASTERIO

Gruodžio 18 d., matant policistui ir žmonėms, banditai apiplėšė Boston Elevated kompanijos troko, kuriuo vežė algas darbininkams. Viso buvo $5,000. Banditai sulaikė paymastrį važiuojanti troku prie kampo Northampton ir Washington gatvių.

Stovėjusis policistas nubėgo į plėšimo vietą ir vieną banditą areštavo, o kitį du pabėgo ir nusinešė baksą su pinigais.

VIEŠA PADĖKA

Šiuomi tariu nuoširdų padėkos žodį visiems giminėms ir draugams už užuojautą ir paramą sunkiausioj mano gyvenimo valandoj. Ačiū visiems, kurie kuomi nors man pagelbėjo mano dukrelei gruod. 11 d. sutikus nelaimingą mirtį. Ypač dėkoju p. P. Akunevičiu, graboriui, kuris savo patarimais daug man pagelbėjo ir rūpinosi mano a. a. dukrelės, Emilijos, kūno persiuntimu New Yorkan ir pirm to teikėsi pašarvoti savo ofise.

F. Vitkauskienė
117 Debevois St.,
Brooklyn, N. Y.

KALĖDOS ČIA PAT

DOVANAS PIRKITE pas

JUOZĄ M. DILĮ

LAIKRODININKĄ

366 Broadway, South Boston "Darbininko" name kambarys 7

Kainos pigiausios ir daiktai geriausi. Pirk ką tik nori iš sidabrinių arba auksinių daiktų. Visko yra: žiedų, branzalietų, karolių, laikrodėlių, peiliukų, retežėlių ir daug kitų dalykų.

KONCERTAS

Rengia

MARGARETA M. GRYBAITĖ

SEKMADIENY

Gruodžio-Dec. 30, 1928

MUNICIPAL SVETAINĖJE

EAST BROADWAY SOUTH BOSTON'E

Pradžia 8-tą val. vakare

Apart viršminėtos dainininkės dalyvaus ir kiti artistai, kaip tai: P-lė Florencija KARBAUSKAITĖ, soprano, p-lė Florencija VENIUTĖ, pianistė ir p. KIŠKIS, smuikininkas.

Garadžiaus Telefonas South Boston 0777 — Stubos Telefonas So. Boston 1463-J

PARKWAY AUTO SERVICE

Savininkas Viktoras Vaitaitis

Parduodam naujus Studebaker'ius ir Erskikus. Taipgi taisom visokio padirbimo automobilius ir parvežam nuo kello sugedusius dieną ir naktį. Užlaikom Gulf ir Sinclair gasoliną.

415 Old Colony Avenue, South Boston, Mass.

Blaivybės Platinimas

(Tąsa nuo 5-to pusl.)

ibė. Išgirdę apie tai, ir bažnyčių klebonai paei- pradėjo vesti pas savo ivybę, o jei buvo kuris ąlęs, vyskupas paragi- " ("Kronika" išversta vynės Sarge," 1902 m. 3 nr. 28—29 psl.).

Anot vysk. Valančiaus, ivybę Lietuvoje pradėjo tinti kunigai. Vėliau gi darbą jis paėmęs į savo ikas ir netrukus išplėtęs visą vyskupiją. Blaivy- broliją organizacija bu- bažnytinė, t. y., ji buvo tvarkyta sulyg Katalikų šnyčios įstatų. Kiekvie- brolijos narys darydavo m tikrus pažadus ir aptu- davo tam tikrame laike olijai suteiktus atlaidus. laivybės darbui, be bažny- nių, buvo vartojama daug kipjau priemonių. Ypač šmesio vertas vysk. Valan- aus blaivinimo individua- liškumas: kiekvieną luomą ar grupę jis ragino atskirai pamylėti blaivybę. Už ište- sėjimą ir nuopelnus blaivy- bei jis nesigailėdavo pagy- rimų. Tai randame jo raš- tuose tiek kunigams, tiek dvarininkams, tiek liaudžiai. Štai 1861 m., spalių 28 die- nos laiške giria šitokiu būdu savo aveles: Linksma buvo paklausyti, kaip visos šalys gyrė mano vyskupiją ir gro- žavosi puikiu paveikslu (blaivybe)."

Maldą jis taipgi laikė sek- minga priemone. Darydamas kunigams kokią malonę, prašydavo jų pasimels- ti už blaivybės reikalą.

Daug reiškė kovoje prieš girtavimą vyskupo ir kunigų gyvasis žodis — pamoks- lai. Bet, turbūt, viena pačių svarbiausių priemonių buvo rašytas ir spausdintas žodis.

Valančiaus yra žinoma iš viso 17 ganytojiškų blaivybės laiškų, rašytų laikotar- pyje nuo 1858 iki 1862-rų metų. Valančius net galvo- jo apie leidimą laikraščio, kur blaivininkai galėtų tu- rėti dvasinio pasigerėjimo. Štai kaip jis motyvuoja lai- kraščio leidimą prašymė (1859. II. 21) vidaus reika- lų ministeriui: "...Žmonės, pasiliuosavę nuo labiausiai pažeminančio geidulio, gir- tybės, reikalingi kitokios do- ros įtekmės, kuri palaikytų juos blaivybėje ir vieton se- nojo kenksmingo pasigerėji- mo, teiktų kokį nors prakil- nų, duodantį maisto protui ir širdžiai" (Prof. Alekna, op. c. 180 p.). Laikraščiui vardas, numatytas "Pake- lejwingas." Deja, leidimo negavo.

Jokis naujumas, anot pa- ties Valančiaus, nors būtų ir geriausis, neišvengs pasi- priešinimo. Taip atsitiko ir su blaivybe. Kas jai prie- šinos? Ugi visi, kas turė- jo kiek nors pelno iš žmonių girtavimo: dvarininkai, ku- rie buvo pristatę mūrinių smuklių beveik kiekviename kaime ir kiekvienoje kryž- kelėje, visi neminint miestelių; paskui žydai, kurie nuo- mojo dvarininkų smukles ir, pagaliau, pati rusų valdžia, kuri iš svaigalų prekybos traukė pelną akcizo pavida- lu.

Kunigams raginant no- gerti, dalis dvarininkų pra- dėjo žmones dovanai girdė- ti. Generolienė Kaizerienė, Gelgaudiškio dvaro savinin- kė, pav., kiekvienai šeimy- nai davinėjo po gorčių deg- tinės; K. Volmeris Leonard- polio savininkas savo valdi- nius kasdien degtine girdė; panašiai elgėsi Telšių mar- šalka Pilsuckis, Skaudvilės Bužinskis, Raseinių Bučins- kis ir kiti. Vis delto didesnė dvarininkų dalis pritarė Valančiaus blaivybės dar- bams; kai kas net panaikino bravarus ir karčiamas. ("T. Sargas," 1902 m. 2—3 nr. 29 p.).

Gal atkakliausiai kovojo žydai — svaigalų pardavi- nėtojai. Jie prieš blaivybę ir kunigus kurstė vietos po- licininkus ir valdininkus; rašinėjo skundus guberna- toriui ir ministerijoms; pa- galiau, dažnai šnipinėjo su policininkais blaivybės ne- naudai. Vienas kitas kleb- onas del žydų skundų nustojo vietos, o Anykščių kleb. Stulginskas atsidūrė net Sibire (Kan. Stakauskas "Sargyboje" 1925, 10 nr. 5 p.). Prieita net kurijozų: Kun. Opulskis iš Balnikų rašė vyskupui, kad prista- vas Remeznikovas bauginąs žmones, jei negersią degti- nės, turėsią mokėti pabaudos po 15 rublių. Tokių at- sitikimų pasitaikydavo ir daugiau. Tačiau blaivybė, nežiūrint kliūčių, sparčiai plito. Žmonės pamilo blai- vybę, nes šiaip ar taip ji bu- vo skelbiama autoritetingų žmonių, na ir taupydavo turtą. Naujos idėjos pasie- kė ir gretimas Vilniaus ir Gardino gubernijas. 1860 m. visose trijose gubernijose daugiau kaip pusė visų ka- talikų buvo įsirašę į blaivy- bės brolijas. Kauno guber- nija buvo blaiviausia, čia 83.3 nuoš. katalikų negėrė svaigalų.

Blaivybė turėjo smarkiai plisti ir giliai perinti žmo- mėn. (įvesta apie pusę ru- nes, kad jau 1858 m. gruod. mėnesį (įvesta apie usę rug- sėjo) ji dūrė rusams akis. Gruodžio 31 d. generalgu- bernatorius Nazimovas pa- klausė Valančiaus, kuo rem- damasis atspausdinęs Pi- jaus IX, patvirtintus blai- vybės įstatus ir įvedęs pačią broliją; kartu reikalavo 2,- 500 egzempliorių blaivybės knygelių. Tuo dalyku susi- rūpino ir vidaus reikalų mi- nisteris Lanskoj. Brolijos įstatai uždrausta spausdinti ir įvežti. Nors vyskupas da- lyką paaiškino, jog čia vien bažnytinės brolijos, kurių narius riša vien maldos ry- šiai, tačiau 1859 m. kovo 7 dieną gub-ius Chominskis policijai išsiuntinėjo vidaus reikalų ministerio įsakymą, kad blaivybės brolijos už- draustos ir jų steigti be val- džios leidimo negalima. Mat, broliją palaikė lygia pasau- linei draugijai. Taigi gra- žiai pražydęs blaivybės me- dis rusų valdžios buvo ne- gailestingai palaužtas. Ta- čiau Valančius nepabūgo — liepė kunigams ir toliau skelbti blaivybę, turbūt, se- nuoju brolijų būdu, nes 1859 metų aplinkrašty tik primena, jog rusų valdžia į- tarianti, kad dvasiškija var- tojanti prievartą; liepė ne- duoti pagrindo įtarti, bet brolijų neuždraudžia.

Valančius prieš aiškų val- džios uždraudimą daugiau kaip pusšeštų metų palaikė ir platino blaivybės brolijas. Jis nepabūgo prašyti Kauno gubernijos bajorvedžio, kad uždarytų visus bravarus. Tik gubernatoriui Murav- jovui pagrasinus didelėmis pi- niginėmis pabaudomis ir ka- ro teismu), vyskupas 1864 m. gegužės 19 dieną liepė kunigams, kad nedarytų blaivininkų sąrašų, bet prieš girtybę kovoti taip ir neuž- draudė. Blaivybės gajus medis, nors palaužtas, vis delto žaliavo ir vėliau. Tai rodo gyventojų blaivumas. Kauno gubernijoje dvide- šimto amžiaus pradžioje. 1902 metais viena rusų sta- tistika rodo, kad Kauno gu- bernija degtinės vartojimo atžvilgiu, palyginus su ki- tomis gubernijomis, užėmė vos 34-tą vietą. Mylėdamas savo žmones visa širdžia, prieš mirtį jis pasisako, jog žydai žadėję didelius pini- gus, kad tik kunigams įsa- kytų "nebešaukti ant gir- tuoklių;" atmetęs pinigus. Kai kada iš didžiojo vysku- po sielos gelmių išsiveržia aiškūs tėvynės meilės žo- džiai: "Užmiršta mūsų Tė- vynė, šv. Bažnyčios klausy- dama, rodos vėliai garsi ir garbinga tarpu žmonių gi- minių." (Laiške 1861 m. spalių 28 d.).

Tą lietuvių tautos blaivi- nimą, dorinimą ir pratinimą organizuotai veikti rusų aukštieji valdininkai, kaip gub-rius Obolenskis, na ir žinomas Maravjovas atvirai vadino politiškais siekimais.

Vyskupas Valančius, pla- tindamas blaivybę, turėjo prieš akis religinius, dori- nius ir ekonominius krašto reikalus, vadinasi, jam rū- pėjo visokeriopa žmonių ge- rovė. Jis gerai žinojo, kad to galima atsiekti, tik jau- nimą padarius blaiviu ir do- rovingu. Delto jis autorite- tingai skelbė: "Mūsų viltis visų pirmiausia — jaunoji karta." Arba vėl kokiu at- veju, rašydamas dvarinin- kams (1862. III. 14): "Už- kietėjusieji gėrovai išmirs, išaugs nauja karta, sveiki ir stiprūs žmonės atgims."

Juokeliai

KUR PATENKA TRYLIKTOJI BONKA?

Garsusis pasakininkas E. T. A. Hofmanas, kaip tas dažnai atsitikdavo, su savo draugu gėrė kol prie stalo užmigo. Kai jis pabudo, draugas buvo jau išėjęs, o tarnas įteikia jam sąskaitą.

"Ką? Trylika bonkų jūs man įrašėte?" nustebęs sušu- ko Hofmanas. "Bet tai ne- galima: į mano pilvą sutelpa tiktai lygiai dvylika bonkų!"

"Tai trylikto ji, turbūt, pa- teko į galvą," mikliai atsakė tarnas ir Hofmanas nuoši- rdžiai nusijuokęs del vykusio atsako apmokėjo sąskaitą.

LENGVA PAŽINTI

Upėje rasta kokio kaimiečio lavonas. Nesant žinių apie jo asmenį, paskelbta laikraščiuo- se. Keliom dienom praslinkus atėjo žmogelis pasiteirauti, ar nebus skenduolis jo kaimynas.

— Parodykit ji man,—sako, —aš ji tuojau pažinsiu. Mano kaimyną taip lengva pažinti, jis buvo kurčias—nebilys.

O GAL IR TEISYBĘ PASAKĖ

Vienas prastas žmogelis nu- ėjęs į valsčiaus raštinę, rado sekretorių ant skaitiklių kaž ką skaičiuojantį ir paprašė jo, kad jam parašytų liudijimą.

— Dabar neturiu laiko, rei- kia skaičiuoti, — atsakė sekre- torius.

— Atsiprašau poneli, aš ma- niau, kad jūs tuos ratukus barškinat neturėdami ką dary- ti, arba iš nuobodumo.

TARPDURY

Nedrąsus Jonelis palydėjęs Onutę namo ir tarpdury spausdamas jos ranką sako:

— Žinai, Onele, pereitą nak- tį aš sapnavau, jog mudu su- sitikom sode po medžiu. Aš prašiau tavo rankos, o tu man pasižadėjai.

— Tai pasirodo, kad tams- ta, Joneli, savo sapnuose esi drąsesnis negu tikrenybėj— juokaudama atsakė Onutė.

Draugijų Valdybų Adresai

ŠVENTO PETRO IR POVILO DR-JOS VALDYBA

Pirmininkas — A. Navikas, 702 E. 5th St., S. Boston, Mass.
Vice-Pirm. — J. Jackevičius, 92 Sawyer Ave., Dorchester, Mass.
Prot. Raštininkas — L. Švagždys, 11 Bowen St., S. Boston, Mass.
Fin. Raštininkas — Kazys Kiškis, 366 Broadway, So. Boston, Mass.
Iždininkas — Vincas Kališius, 67 G St., South Boston, Mass.
Maršalka — K. Ambrozas, 492 E. 7th St., S. Boston, Mass.
Draugija laiko savo susirinkimus kas pirmą nedėldienį kiekvieno mėnesio 2-rą val. po pietų, parapijos salėj, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.

ŠV. KAZIMIERO R. K. D-JOS VALDYBOS ANTRAŠAI

Pirmininkas — Jonas Jaroša, 225 L St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmininkas—J. Grubinskas, 24 Prescott St., Readville, Mass.
Prot. Rašt. — V. Miekevičius, 405 3rd St., So. Boston, Mass.
Fin. Raštininkas — M. Šeikis, 366 Broadway, So. Boston, Mass.
Iždininkas — V. Balutis, 36 Mercer St., S. Boston, Mass.
Maršalka — P. Laučka, 393 Fifth St., So. Boston, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas antrą nedėldienį kiekvieno mė- nesio, po num. 492 E. Seventh St., parapijos salėj, Septinta Gatvė, South Boston, Mass.

ŠV. JONO EV. BL. PAŠALP DR-JOS VALDYBA

Pirmininkas — M. Žioba, 539 E. 7th St., So. Boston, Mass. Telephone South Boston 3552-R
Vice-Pirmininkas—J. Petrauskas, 24 Thomas Pk., S. Boston, Mass.
Prot. Raštininkas—J. Glineckis, 5 Thomas Pk., S. Boston, Mass.
Fin. Raštininkas — M. Šeikis, 366 Broadway, S. Boston, Mass.
Kasierius — A. Naudžiūnas, 885 Broadway, So. Boston, Mass
Tvarkdarys — J. Zaikis, 7 Winfield St., S. Boston, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas trečią nedėldienį kiekvieno mė- nesio, 2-rą valandą po pietų, parapijos salėj, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.

D. L. K. KEISTUČIO DR-JOS VALDYBOS ANTRAŠAI

Pirmininkas — Mot. Versiackas, 694 E. 5th St., S. Boston, Mass.
Vice-Pirm. — Pov. Ruka, 95 C St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Ant. Macejūnas, 450 E. 7th St., S. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Pranas Tuleikis, 109 Bowen St., S. Boston, Mass.
Iždininkas — Andrius Zalieckas, 150 H St., South Boston, Mass.
Tvarkdaris — Kazys Mikailionis, 906 E. Broadway, S. Boston, Mass.
Draugija laiko savo susirinkimus kas antrą nedėldienį kiekvieno mėnesio Lietuvių Salėj, kerte E ir Silver gat., So. Boston, Mass., 1:30 val. po pietų. Ateidami susirinkiman prašome atsivesti naujų narių prirašyti prie mūsų draugijos.

5 kambariai "Darbininko" name su šiluma ir labai pigiai. Del informacijų kreipkitės "Darbininko" Administracijon.

LIETUV. DUKTERŲ DR-JOS PO GLOBA MOTINOS ŠVO. VALDYBA

Pirmininkė — Jieva Marksienė, 625 E. 8th St., S. Boston, Mass.
Vice-Pirmininkė—Ona Zulonienė, 11 Monks St., S. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Ona Siaurienė, 443 E. 7th St., S. Boston, Mass Telephone South Boston 3422-R.
Fin. Rašt. — Bronislava Ciūnienė 29 Gould St., W. Roxbury, Mass.
Iždininkė — Ona Staniuliutė, 105 W. 6th St., S. Boston, Mass.
Tvarkdarė — Ona Mizgirdienė, 1512 Columbia Rd., So. Boston.
Draugija savo susirinkimus laiko kas antrą utarninką kiekvieno mėnesio, 7:30 val. vakare, po bažnytinėj svetainėj.
Visais draugijos reikalais kreipkitės pas protokolų raštininkę laišku ar telefonu.

Tel. So. Boston 3520
A. O. ŠALNA-SHALLNA
LIETUVIS ADVOKATAS
Baigęs du Universitetu
CORNELL UNIVERSITY su A. B.
G. WASHINGTON UNIV. su LLB.
"Darbininko" Name
(antros lubos)
366 Broadway, So. Boston
Rezidencija
305 Harvard St., Cambridge, Mass.
Tel. University 1463—J.

K. J. KALINAUSKAS
Advokatas
Bostono ofisas:
320-321 Exchange Bldg.,
53 State Street, Boston
Telephone Hubbard 9396
Vakarais ir Subatomis
po pietų
South Boston ofise:
469-A Broadway,
South Boston
Tel. So. Boston 0225-M.
Gyvenimo vieta:
33 Rosemont Street
Dorchester.
Telephone; Talbot 2878

Liberty 7296.
GEORGE H. SHIELDS
ADVOKATAS
811-812 Old South Building
294 Washington Street
Boston, Mass.
Valandos: 9 A. M. iki 5:30 P. M.
GYVENIMO VIETA
37 Gorham Ave., Brookline
Telephone Regent 6568

A. J. KUPSTIS
332 WEST BROADWAY SOUTH BOSTON, MASS.
Tel. South Boston 1662—1373
OFISO VALANDOS NUO 9 RYTO IKI 9 VAKARO
Real Estate Insurance ir Mortgičių Seniausia Agentura So. Bostonė
DU GERIAUSI PIRKINIAI,
kokių ligšiol niekur nėra buvę.
SO. BOSTONE
12 šeimynų medinis namas visai netoli nuo naujai išvesto bulvaro. Rendų atneša $2700 į metus. Prekė $22,000. Įmokėti nemažiau kaip $2,000, likusius išmokėsite randomis. Dabar buna viskas naujai pertaisoma. Jei norite gyventi laimingai, jei norite išauginti šeimyną pavyzdingai, jei norite, kad senatvėj nereikėtų elgėtauti, ir jei norite buti nepriklausomas savo gyvenimu, *tai tuojau pasinaudokit šia proga.* Kiekvienam žmogaus gyvenime tokia proga pasitaiko tik vieną sykį, jeigu ją praleidžia, tai kitos progos jau nepagaus. Jei toli kur gyvenate, imkite tuojaus traukinį, laivą arba orlaivį ir atvažiuokite apžiurėti persitikrinimui. Kitos panašios progos nerasite niekur.
DAR VIENA NEGIRDĖTA PROGA!
SOUTH BOSTONE
2 šeimynų namas ir krautuvė. Kampinė vieta. Rendos $820 į metus. Kaina $6,500, įnešti nemažiau kaip $1,000. Likusius išmokės to namo rendos. Žmogus gali daryti gerą pragyvenimą. Patyrimas nebutinai reikalingas: gera vieta gyvenimui daryti, nereiks eiti pas kitą ieškoti darbo. Naujai įstaisytas iš lauko ir iš vidaus. Kreipkitės tuojau pas: A. J. KUPSTIS, 332 W. Broadway, So. Boston, Mass. Tels. S. B. 1662—1373.
Parupinam mortgičius namams ir ukiams. Kas turi pinigų del mortgičių, kreipkitės pas mus. Ištirsim viską, reikalaujant duodam ir ant išmokesčio—tik Mass. valstijoj.
Mes visuomet turim gerų pirkinių, namų, ukių ir krautuvių,—meldžiam kreiptis pas mus ir persitikrinti.
Parduodam anglis ir malkas, pristatom į namus ne toliau kaip 12 mylių nuo Bostono.
PARDUODAM LAIVAKORTES IR SIUNČIAM PINIGUS Į VISAS ŠALIS.

"TARPININKAS"—"THE MEDIATOR"
Valstybinės literaturos mėnraštis, lietuvių kalboj, pirmutinis ir vienintėlis Amerikoj, su anglų kalbos skyrium.
Pašvęstas naudingiems patarimams apie Real Estate, Apdraudą, Mortgičius ir kitusnejudinamojo turto reikalus. Paįvairintas eilėmis su gai domis, svelkatos skyrium, legališkais patarimais, naudai visos lietuvių išeivijos. Didelo formato ne mažau 32 puslapių. Pirmieji numeriai vietiniams duojami dykai. Iš tolau prisiųskit 5c. krasos ženkių persiuntimui.
Išeidinėja reguliariai kiekvieną mėnesį. Reikalaukit šiuo adresu: *"TARPININKAS," 332 West Broadway, South Boston, Mass. Leidėjas A. J. Kupstis.*

P. J. AKUNEVIČIUS
Lietuvis Graborius
820 E. SIXTH ST., SO. BOSTON
Tel. S. B. 4486

Residencijos Telephonas: 0779-R. K
Ofiso Telefonas So. Boston 0779-W
S. BARUSEVIČIUS
Lietuviškas Graborius, balsamuotojas, Real Estate ir Public Notaras
258 W. Broadway
South Boston, Mass.
Residencija 838 Dorchester Avenue
Dorchester, Mass.

E. V. WARABOW
(Wrublauskas)
LIETUVIS GRABORIUS IR BALSAMUOTOJAS
1043 Washington Street
Norwood, Mass.
Tel. Norwood 1506
MONTELLO OFFICE
104 Ames Street
Telephone Brockton 1844-J

Tel. S. B. 2805—J.
LIETUVIS OPTOMETRISTAS
Ištyrinėjuoju akis, priskirtu akinius, kreivas akis atitiesinu ir ambliyoniškose (aklose) akyse sugrąžinu šviesą tinkamu laiku.
J. L. Pašakarnis, O. D.
447 Broadway, So. Boston.

Reumatizmas, nervų ligos, inkstų ir vidurių ligos pasekmingai gydomos.
Virš 25 metų praktika
DR. KILLORY
60 Scollay Square, Boston
Olympia Theatre Bldg.

Res. Talbot 5863
J. J. ZABARAUSKAS
OPTOMETRISTAS
ekzaminuoja akis ir pritaiko akinius
414 Broadway So. Boston
Ofisas atdaras dienomis ir vakarais

PATARNAVIMAS DIENĄ IR NAKTĮ
D. A. ZALETSKAS
Graborius ir Balsamuotojas
877 ir 443 Cambridge Street
Cambridge, Mass.
Telephone University 8831-W

DR. J. C. LANDŽIUS
(SEYMOUR)
51 Providence St. WORCESTER
Tel. Park 5873
Suteikia patarims laiškais kitur gyvenantiems

Tel. So. Boston 0823
NAUJOJE VIETOJE
LIETUVIS DANTISTAS
DR. M. V. CASPER
(KASPARAVIČIUS)
511 Broadway, So. Boston
Ofiso valandos:
nuo 9 iki 12 ryte ir nuo 1:30 iki 5 ir nuo 6 iki 8 val. vakare. Ofisas uždarytas subatos vakarais ir nedėldieniais, taip-gi seredomis nuo 12-tos dieną uždarytas
Taipgi nuimu ir X-Ray

LIETUVIS DENTISTAS
DR. ST. A. GALVARISKI
(GALINAUSKAS)
414 Broadway, So. Boston
Telephone So. Boston 2300
Ofisas atdaras nuo 10 iki 12 ryto, nuo 1:45 iki 5:20 po piet ir nuo 7 iki 9 vakare. Šventą dieną pagal sutarimą.

Tel. Brockton 5112
DANTISTAS
DR. A. J. GORMAN
(GUMAUSKAS)
705 Main St., Montello, Mass.
(Kampas Broad Street)
Ofiso valandos:
Ryte nuo 10 iki 12 val.
Dieną nuo 2 iki 5 val.
Vakare nuo 6 iki 8 val.
Sekmadieniais pagal sutartiesi.

Tel. So. Boston 0506-W.
Lietuvys Dantistas
A. L. KAPOČIUS
251 Broadway, South Boston
("Keleivio" name)
Ofiso valandos nuo 9 iki 12, nuo 1:30—6 ir nuo 6:30—9 vakare. Seredomis nuo 9—12 val. dieną. Subatomis nuo 9 iki 6 vak. Nedėliomis nuo 9 iki 12 (pagal sutartį).

Main Office
South Boston
0304-W
Branch Office
Brockton
7916-W
J. PETRUŠKEVIČIUS
Laisniuotas Graborius
137 Ames St., Brockton, Mass.
162 Broadway, S. Boston, Mass.